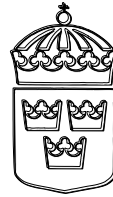

Regeringens proposition

2013/14:163

Ramavtal om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Mongoliet, å andra sidan

Prop. 2013/14:163

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 6 mars 2014

Jan Björklund

Hillevi Engström
(Utrikesdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner ramavtalet om ett partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Mongoliet, å andra sidan. Förhandlingarna om ett ramavtal inleddes i juli 2009 och avslutades i oktober 2010. Avtalet undertecknades i april 2013. Den intensifierade relationen mellan EU och Asien återspeglas i att det på senare tid har ingåtts en rad partnerskaps- och samarbetsavtal med flera länder i regionen. Ramavtalet med Mongoliet är ännu ett steg i denna riktning mot ett förstärkt politiskt och ekonomiskt engagemang i Östasien. Genom avtalet inrättas ett ramverk för de bilaterala förbindelserna mellan EU och Mongoliet. Som grund för ramavtalet ligger rättsligt bindande åtaganden om respekten för mänskliga rättigheter, rättsstatsprincipen, demokrati och skyldigheter i fråga om icke-spridning av massförstörelsevapen. Ramavtalet omfattar även migration och ekonomiska frågor, inklusive handel och investeringar. Dessutom breddas samarbetet till en rad andra områden, såsom utvecklingssamarbete, miljö och klimatförändringar, utbildning och kultur samt bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet.

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Ärendet och dess beredning	4
3	Bakgrund.....	4
4	Utvecklingen i Mongoliet	5
5	Sverige och Mongoliet.....	6
6	Ramavtalets innehåll.....	7
6.1	Avtalets art och räckvidd (artiklarna 1–2).....	7
6.2	Fred och säkerhet (artiklarna 3–6).....	7
6.3	Bilateralt, regionalt och internationellt samarbete (artiklarna 7–9).....	8
6.4	Hållbar utveckling (artiklarna 10–13)	9
6.5	Handel och investeringar (artiklarna 14–28).....	10
6.5	Rättvisa, frihet och säkerhet (artiklarna 29–34)	11
6.6	Samarbete på andra områden (artiklarna 35–54).....	12
6.7	Institutionell ram och slutbestämmelser (artiklarna 55–65).....	17
7	Godkännande av avtalet	18
Bilaga	Ramavtal om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Mongoliet, å andra sidan.....	19
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 6 mars 2014	50

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2013/14:163

Regeringen föreslår att riksdagen godkänner ramavtalet om ett partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Mongoliet, å andra sidan (avsnitt 7).

2 Ärendet och dess beredning

Genom ett beslut i rådet i juli 2009 bemyndigades Europeiska kommissionen att inleda förhandlingar med Mongoliet om ett ramavtal om partnerskap och samarbete. Förhandlingarna inleddes samma månad och avslutades i oktober 2010. Avtalet paraferades i december 2010 och undertecknades i april 2013. Genom avtalet inrättas ett ramverk för de bilaterala förbindelserna mellan EU och Mongoliet, vilka sedan 1993 styrts av ett annat handels- och samarbetsavtal mellan parterna.

Ramavtalet utgör ett blandat avtal, dvs. både EU och medlemsstaterna är avtalsparter tillsammans med Mongoliet. Enligt artikel 63 i avtalet ska parterna ratificera avtalet i enlighet med respektive lands interna procedurer. Ramavtalet träder i kraft den första dagen i den månad som följer på att parterna har slutfört sina ratificeringsprocedurer och underrättat varandra om detta.

Avtalet i svensk lydelse finns som bilaga till propositionen.

3 Bakgrund

Ramavtalet är ett steg i riktningen mot ett förstärkt politiskt och ekonomiskt engagemang i Östasien från EU:s sida och avser främja ett breddat samarbete med Mongoliet inom ett stort antal områden. Det omfattar Europeiska unionens standardklausuler om de mänskliga rättigheterna, Internationella brottmålsdomstolen, massförstörelsevapen, handeldvapen, lätta vapen och terrorismbekämpning. Avtalet syftar till att stärka bilateralt, regionalt och internationellt samarbete genom att främja utveckling, handel, investeringar, rättvisa, frihet och säkerhet. Det inkluderar även samarbetsområden såsom råvaror, näringspolitik, miljö, turism, migration samt kampen mot korruption och organiserad brottslighet.

EU och Mongoliet upprättade formella förbindelser 1991. Ett första handels- och samarbetsavtal ingicks 1993. Sommaren 2006 etablerade Europeiska kommissionen ett tekniskt kontor i Ulan Bator. Kommissionens förbindelser med Mongoliet har utmärkts av utvecklingssamarbete, bl.a. genom att Mongoliet mellan 1994 och 2001 tilldelades resurser genom TACIS-programmet (programmet för länderna som ingick i det forna Sovjetunionen samt Mongoliet). Sedan 2002 har Mongoliet kvalificerat sig för stöd från EU genom ALA-programmet (Programmet för Asien och Latinamerika) som ersattes 2007 av DCI (Development Cooperation Mechanism). EU lanserade 2010 ett storskaligt projekt för utveckling av landets små och medelstora företag.

Europeiska unionens utvecklingssamarbete med Mongoliet fokuserade under 2011-2013 på yrkesutbildning och kapacitetsbyggande insatser inom centrala och regionala myndigheter, där EU bidrar med finansiering till en rad utvecklingsprojekt som drivs av internationella organisationer i Mongoliet, bl.a. Röda Korset. EU är Mongoliets tredje största handelspartner.

Den Mongoliska Folkrepubliken utropades 1924, då landet blev en enpartistat under Mongolian People's Revolutionary Party (MPRP) och en satellitstat till Sovjetunionen. Fram till andra världskriget förekom ekonomiska och sociala reformförsök under kommunistregimen, vilket medförde ett förtryck av religiösa personer samt av politiskt oliktankande. Det sovjetiska inflytandet bestod även efter 1945, då Mongoliet stödde Sovjetunionen i den kinesisk-sovjetiska maktkampen. Landet blev medlem i FN 1961. I samband med att Berlinmuren föll 1989 ägde de första demonstrationerna mot regimen rum, vilket ledde till bildandet av Mongolian Democratic Association. De fredliga och storskaliga demonstrationerna utmynnade i en författningsändring, varvid flerpartisystem och fria val infördes 1990.

Efter parlamentsvalet 2008 bildades en ny koalitionsregering bestående av partierna MPRP och DP (Democratic Party). Inför parlamentsvalet 2012 och presidentvalet 2013 var de stora frågorna ekonomiska reformer, korruptionsbekämpning sysselsättning samt fördelning av inkomster som genererats av de rika tillgångarna på naturresurser. Miljö har under senare år blivit ett allt viktigare tema i den allmänna debatten.

Mongoliet utmärker sig i regionen som en relativt välfungerande demokrati med högt valdeltagande och en aktiv samhällsdebatt. Demokratiseringsprocessen och anpassningen till marknadsekonomi har varit utdragen, men trots detta visar Mongoliet fortsatt reformvilja. Landet har ratificerat ett antal FN-konventioner om mänskliga rättigheter, vilket är i linje med Mongoliets uttalade ambition att anpassa den inhemska lagstiftningen till internationella normer. I januari 2010 införde president Elbegdorj ett moratorium avseende tillämpningen av dödsstraffet. Parlamentet fattade i januari 2012 beslut om att ratificera det andra protokollet till FN:s konvention om medborgerliga och politiska rättigheter, bland annat i syfte att avskaffa dödsstraffet.

Mongoliets utrikespolitik domineras av relationerna med grannländerna Ryssland och Kina, vilka är goda. Ett stort framsteg i relationen med Ryssland skedde efter avskrivningen av den statsskuld Mongoliet hade till f.d. Sovjetunionen. Kina har gjort stora investeringar i Mongoliets gruvindustri. För att balansera relationen till de båda länderna eftersträvar Mongoliet att stärka relationerna med EU, USA, Japan och Sydkorea. Mongoliet hade ordförandeskapet i Community of Democracies under 2013.

Förhållandet till EU och dess medlemsstater har traditionellt grundats på utvecklingssamarbete, men Mongoliet har under senare år i allt högre utsträckning blivit en viktig handelspartner, inte minst på grund av den snabbt växande gruvnäringen. Mongoliet har även ett gott förhållande till USA, vilket återspeglas i bland annat militärt samarbete. Landet har även deltagit med trupper i Irak och i Afghanistan, samt därutöver i ett flertal FN-insatser. Japan är den största enskilda biståndsgivaren till Mongoliet och även en viktig handelspartner. Ryssland är Mongoliets tredje största importland, medan Kina är landets största exportmarknad och därtill näst största importland.

Mongoliet är ett utvecklingsland, där en tredjedel av befolkningen lever under fattigdomsgränsen. Trots en god årlig ekonomisk tillväxt på 6 % under senare år lever fortfarande en stor del av befolkningen i fattigdom och de sociala klyftorna växer, vilket skapar spänningar i samhället. Ekonomin väntas även framöver uppvisa en god tillväxt. Tillväxten har drivits av en växande export, främst från gruvindustrin, men även från boskapsnäring. Ett problem är dock den fortsatt höga inflationen.

Mongoliet har mycket stora fyndigheter av bland annat koppar, kol, guld samt sällsynta jordartsmetaller som är av stor vikt för flera högteknologiska industrier. Mongoliets till stor del agrara ekonomi är särskilt känslig för miljöförstöring. Mongoliets viktigaste exportprodukter är mineraler och textilier, framför allt kashmir. Regeringen fokuserar på att attrahera utländska direktinvesteringar i allmänhet och till gruvindustrin i synnerhet. Det finns en uttalad ambition att gå från en ekonomi baserad på råvaruexport till att istället satsa på inhemsk förädling. En annan central komponent i den ekonomiska politiken är utbyggnaden av infrastruktur.

5 Sverige och Mongoliet

Diplomatiska förbindelser upprättades mellan Sverige och Mongoliet 1964. Sveriges ambassadör i Peking är sidoackrediterad till Mongoliet. I juni 2005 inrättades ett svenskt honorärkonsulat i Ulan Bator. Mongoliet etablerade en ambassad i Stockholm 2009 och har sedan många år haft ett honorärkonsulat i Göteborg. Mongoliets premiärminister Enkhbayar besökte Sverige 2003 och president Elbegdorj besökte Sverige 2012. Statsminister Persson besökte Mongoliet 2004 och utrikesminister Bildt besökte landet 2013.

Sveriges förbindelser med Mongoliet har sedan landets demokratiska omvandling 1990 varit goda och präglades under de första tjugo åren främst av utvecklingssamarbete. Utvecklingssamarbetet med Mongoliet påbörjades 1991 och inriktades främst på stöd till den politiska och ekonomiska reformprocessen, demokratisk utveckling, mänskliga rättigheter och jämställdhet. Utvecklingssamarbetet fasades ut under 2010, till följd av den landfokuseringsprocess för bistånd som regeringen inledde 2006.

Det finns ett växande intresse för Mongoliet inom svenskt näringsliv. De stora internationella gruvföretagen blir allt viktigare kunder för den svenska näringen. Därutöver finns ett antal svenska industriföretag som är aktiva på marknaden.

Handelsutbytet mellan Sverige och Mongoliet har varit ganska konstant under senare år. Sveriges export till Mongoliet uppgår till ca 1,2 miljarder kronor årligen. Exporten består huvudsakligen av maskiner och verkstadsprodukter. Importen från Mongoliet uppgår till ca 1,3 miljarder kronor per år och utgörs i första hand av elektroniska komponenter, kontorsmaskiner, skor och sportartiklar.

6.1 Avtalets art och räckvidd (artiklarna 1–2)

Artikel 1 fastställer de principer som ligger till grund för avtalet. Dessa omfattar respekten för de demokratiska principerna, de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen. Parterna är överens om att bestämmelsen i dessa delar utgör en väsentlig del av avtalet. Likaså bekräftas här den vikt som parterna fäster vid FN-stadgan och dess värderingar. EU och Mongoliet är överens om att främja god samhällsstyrning, en hög nivå av miljöskydd och inkluderande sociala strukturer. Parterna fäster stor vikt vid hållbar utveckling och att samarbeta för att lösa problemen kopplade till klimatförändring och globalisering samt att bidra till att millennieutvecklingsmålen uppnås.

Enligt artikel 2 är parterna överens om att stärka de bilaterala förbindelserna genom att föra en övergripande dialog och att upprätta samarbete inom alla områden av ömsesidigt intresse, med särskilt fokus på politiska och ekonomiska frågor inom alla relevanta regionala och internationella forum och organisationer, bekämpning av allvarliga brott som angår det internationella samfundet samt motverka spridning av massförstörelsevapen, handeldvapen och lätta vapen. Därtill avtalas att parterna ska upprätta samarbete på alla områden av gemensamt intresse som rör handel och investeringsflöden och avlägsna hinder på dessa områden.

Avtalet lägger grunden till samarbete inom området för rättvisa, frihet och säkerhet baserat på rättsstatsprincipen. Parterna åtar sig att samarbeta rörande migration, skydd av personuppgifter samt i kampen mot organiserad brottslighet, terrorism, narkotika, penningtvätt och människohandel.

Parterna ska vidare samarbeta inom makroekonomisk politik och finansiella tjänster, skatter och tullar, industripolitik, jordbruk och landsbygdsutveckling, vetenskap, teknik, energi och transport, miljö och naturresurser, små och medelstora företag samt avseende hälsa, sysselsättning och sociala frågor.

Avtalet syftar vidare till att stärka parternas roll i varandras regioner genom att öka både EU:s och Mongoliets deltagande i subregionala och regionala samarbetsprogram som är öppna för deltagande av den andra parten. Utrotandet av fattigdom ska främjas inom ramen för hållbar utveckling och genom en stegvis integration av Mongoliet i världsekonomin. Parterna är överens om att öka samarbetet mellan tankesmedjor, universitet, medier och det civila samhället i form av seminarier, konferenser, ungdomsutbyte och annan verksamhet.

6.2 Fred och säkerhet (artiklarna 3–6)

I artikel 3 framhålls spridningen av massförstörelsevapen som ett av de allvarligaste hoten mot internationell stabilitet och säkerhet. Parterna är därför överens om att samarbeta för att bekämpa spridning av sådana vapen genom att till fullo uppfylla och på nationell nivå genomföra sina

skyldigheter enligt internationella fördrag och överenskommelser om nedrustning och icke-spridning. Parterna är överens om att bestämmelsen om icke-spridning utgör en väsentlig del avtalet. Enligt avtalet ska parterna därutöver vidta åtgärder i syfte att underteckna, ratificera eller ansluta sig till andra relevanta internationella instrument och till fullo genomföra dem. Parterna ska även upprätta ett effektivt system för nationell exportkontroll genom att kontrollera export och transitering av varor som kan användas till massförstörelsevapen, bland annat genom kontroll av slutanvändningen av teknik med dubbla användningsområden och genom effektiva sanktioner mot överträdelser av exportkontrollen. Parterna är överens om att upprätta en regelbunden politisk dialog som ska underbygga dessa delar av avtalet.

Enligt artikel 4 ser parterna även olaglig tillverkning, överföring omsättning och okontrollerad spridning av handeldvapen, lätta vapen och ammunition som ett allvarligt hot mot internationell fred och säkerhet. Parterna förbinder sig att etablera en regelbunden politisk dialog och att samarbeta genom samordnade insatser på global, regional, subregional och nationell nivå för att bekämpa olaglig handel med sådana vapen.

Artikel 5 fastslår parternas ståndpunkt att de allvarligaste brotten som angår hela det internationella samfundet inte bör förbli ostraffade och att åtal för dessa brott bör säkerställas genom att åtgärder vidtas antingen på nationell eller på internationell nivå, inklusive genom den Internationella brottmålsdomstolen (ICC). Parterna är överens om att vidta de åtgärder som är nödvändiga för en universell anslutning till Romstadgan för den Internationella brottmålsdomstolen.

I artikel 6 bekräftas parternas avsikt att samarbeta för att bekämpa terroristhandlingar i enlighet med internationell rätt och de internationella konventioner till vilka de är parter och utifrån sina respektive lagar samt med beaktande av FN:s globala strategi för terrorismbekämpning. Parterna är överens om att samarbeta genom att främja genomförandet av relevanta resolutioner från FN:s säkerhetsråd, utbyta information om terroristgrupper och deras stödnätverk, utbyta synpunkter om medel och metoder för att bekämpa terrorism, arbeta för en snar överenskommelse om en övergripande konvention om internationell terrorism, utbyta erfarenheter om metoder för skydd för de mänskliga rättigheterna i kampen mot terrorism samt främja ett ökat samarbete för terrorismbekämpning inom Asien-Europa-mötet (ASEM).

6.3 Bilateralt, regionalt och internationellt samarbete (artiklarna 7–9)

Parterna är enligt artikel 7 överens om att främja en tillämpning av europeiska gemensamma principer, standarder och normer i Mongoliet samt att underlätta utbyte av experter och information i syfte att intensivifiera dialog och samarbete mellan sina myndigheter rörande standardiseringsfrågor.

I artikel 8 åtar sig parterna att samarbeta i regionala och internationella forum och organisationer såsom FN och dess relevanta organ, program och institutioner, Världshandelsorganisationen (WTO), Asean-fördraget

om vänskap och samarbete samt ASEM. Parterna är överens om att främja samarbete mellan tankesmedjor, akademiker, icke-statliga organisationer och medier inom de områden som omfattas av avtalet. Samarbetet kan omfatta anordnande av utbildningsprogram, workshopar och seminarier, expertutbyten, studier och annan verksamhet som parterna kommer överens om. Båda parter är enligt artikel 9 överens om att, på bilateral eller regional nivå eller genom en kombination av båda, genomföra verksamhet som rör alla områden för dialog och samarbete inom ramen för detta avtal. Vid valet av lämplig nivå ska parterna sträva efter att uppnå största möjliga effekt för alla berörda parter, öka deras deltagande och samtidigt göra bästa möjliga bruk av de resurser som står till förfogande.

6.4 Hållbar utveckling (artiklarna 10–13)

I artikel 10 fastslås att det främsta målet för utvecklingssamarbetet är att minska fattigdomen och uppnå millennieutvecklingsmålen inom ramen för en hållbar utveckling och integration i världsekonomin. Parterna är överens om att föra en regelbunden dialog om utvecklingssamarbete när det gäller frågor av gemensamt intresse. Parternas strategier för utvecklingssamarbete ska syfta till att främja mänsklig och social utveckling, att nå en hållbar ekonomisk utveckling samt att främja återställande av miljön och bästa praxis på miljöområdet. Samarbetet ska ske i syfte att bevara naturresurser samt förebygga och hantera klimatförändringens konsekvenser. Parterna åtar sig även att stödja politik och instrument som syftar till en ökad integration i världsekonomin och med det internationella handelssystemet. Parterna ska samarbeta för att främja biståndseffektivitet i enlighet med Parisförklaringen, Accra-handlingsplanen och andra internationella instrument som har till syfte att förbättra tillhandahållandet av bistånd och öka biståndets effektivitet.

I artikel 11 bekräftas parternas strävan att främja en balanserad ekonomisk tillväxt samt en minskning av fattigdomen och av de socioekonomiska skillnaderna. Parterna bekräftar sitt åtagande att uppnå millennieutvecklingsmålen. I artikeln anges att handeln ska främja hållbar utveckling i alla dess aspekter och att det bör ske en utvärdering av handelns ekonomiska, sociala och miljömässiga konsekvenser.

Parterna understryker i artikel 12 behovet av att den ekonomiska och sociala politiken ömsesidigt stärks. Vidare framhålls vikten av att skapa sysselsättning under anständiga villkor och parterna förpliktas att stödja dialogen mellan arbetsmarknadens parter. Internationella arbetsorganisationens (ILO:s) centrala arbetsnormer ska genomföras på ett verkningfullt sätt. Parterna åtar sig att eftersträva en politik som syftar till att trygga tillgången på livsmedel för befolkningen och på foder för boskap på ett miljövänligt och hållbart sätt.

I artikel 13 betonas behovet av ett miljöskydd på hög nivå för att bevara och förvalta naturresurser och biologisk mångfald med hållbar utveckling som mål. Parterna eftersträvar att främja att multilaterala avtal på miljöområdet ratificeras, genomförs och följs. Parterna är överens om

6.5 Handel och investeringar (artiklarna 14–28)

För att stärka de bilaterala handelsförbindelserna och främja framsteg i det multilaterala handelssystemet förbinder sig parterna i artikel 14 att inleda en dialog om bilaterala och multilaterala handelsfrågor. Parterna eftersträvar att uppnå förbättrade villkor för marknadstillträde genom att arbeta för avskaffandet av handelshinder samt att verka för en ökad transparens inom detta område. I detta syfte ska parterna främja dialog och samarbete i syfte att utveckla handel och investeringar samt för att lösa handelsproblem bland annat på de områden som avses i artiklarna 10–27.

Med beaktande av att handel spelar en avgörande roll för utveckling och att bistånd i form av handelsförmåner har visat sig vara gynnsamt för utvecklingsländer, eftersträvar parterna att i större utsträckning använda samråd för denna typ av bistånd i full överensstämmelse med WTO-bestämmelserna. Parterna ska också hålla varandra underrättade om politiken på handelsrelaterade områden, såsom jordbrukspolitik, politik för säkra livsmedel, konsumentpolitik och miljöpolitik.

Parterna ska i enlighet med artikel 15 samarbeta om livsmedelssäkerhet samt sanitära och fytosanitära frågor för att skydda människors, djurs eller växters liv eller hälsa på parternas territorier i enlighet med bland annat WTO:s avtal om sanitära och fytosanitära frågor och Internationella växtskyddskonventionen (IPPC).

Artikel 16 fastslår att parterna ska främja användningen av internationella standarder, samarbeta och utbyta förfaranden för bedömning av överensstämmelse och tekniska föreskrifter i enlighet med WTO-avtalet om tekniska handelshinder. Som stipuleras i artikel 17 avser parterna att lägga särskild vikt vid att öka säkerheten inom internationell handel, en effektiv tullövervakning av bland annat immateriella rättigheter samt eftersträva balans mellan underlättandet av handel och kampen mot bedrägerier. Parterna ska enligt artikel 18 undersöka möjligheterna till handelslättnader i syfte att förenkla import-, export-, transiterings- och andra tullförfaranden samt öka insynen i tull- och handelsregler. Parterna ska överväga ett framtida ingående av ett protokoll om tullsamarbete och undersöka möjligheterna att utveckla mekanismerna för ett effektivt ömsesidigt administrativt bistånd.

Enligt artikel 19 ska parterna samarbeta för att utforska administrativa mekanismer i syfte att underlätta investeringsflödena och främja stabila, överskådliga, öppna och icke-diskriminerande regler för investerare.

Artikel 20 fastställer att parterna ska verka för att konkurrensregler införs och tillämpas effektivt. En fortlöpande dialog ska inledas om tjänstehandel i enlighet med artikel 21. Parterna ska enligt artikel 22 även eftersträva att underlätta rörligheten för kapital. Parterna ska vidare, i enlighet med artikel 23, eftersträva att fastställa förfaranderegler för offentlig upphandling, såsom bestämmelser om insyn och möjlighet till överklagande. Parterna är ense om att verka för en ömsesidig öppning av

de statliga upphandlingsmarknaderna. Parterna framhåller i artikel 24 betydelsen av öppenhet och korrekta rättsförfaranden i förvaltningen av sina lagar och andra författningar.

I artikel 25 förbinder sig parterna att stärka samarbetet rörande råvaror vad gäller förvaltningen av intäkterna från gruvdriften för socioekonomisk utveckling samt regler för miljöskydd och säkerhet som rör gruv- och råvarusektorerna. En regelbaserad miljö utan diskriminering eller snedvridning eftersträvas av båda parter i syfte att främja utländska direktinvesteringar i produktionen av och handeln med råvaror. Enligt avtalet får vardera parten begära att särskilda sammanträden rörande råvaror sammankallas. Därutöver kan på begäran av endera parten frågor rörande handel med råvaror tas upp till diskussion vid gemensamma kommitténs och underkommittéernas sammanträden, som har befogenhet att fatta beslut i dessa frågor i enlighet med artikel 56.

Parterna ska enligt artikel 26 främja en politik för regional utveckling.

I artikel 27 åtar sig parterna att införa lämpliga åtgärder för skydd av immateriella rättigheter samt kontroll av efterlevnaden. Parterna är överens om att så snart som möjligt ingå ett bilateralt avtal om geografiska beteckningar. Utbyte av information ska ske rörande praxis och effektiv tillämpning av immateriella rättigheter, särskilt genom tullsamarbete i syfte att förebygga intrång.

Genom artikel 28 inrättas en underkommitté om handel och investeringar. Den ska bistå den gemensamma kommittén genom att behandla alla områden som omfattas av denna avdelning.

6.5 Rättvisa, frihet och säkerhet (artiklarna 29–34)

I artikel 29 anges att parterna fäster särskild vikt vid att befästa rättsstaten och stärka institutioner på alla nivåer inom brottsbekämpning och samarbeta avseende ömsesidigt utbyte av information i fråga om rättssystem och lagstiftning.

Parterna avser vidare enligt artikel 30 att förbättra skyddet av personuppgifter i enlighet med internationella normer, såsom FN:s riktlinjer för reglering av behandlingen av elektroniska dokument som innehåller personuppgifter (FN:s generalförsamlings resolution 45/95 av den 14 december 1990). Samarbetet kan ske i form av tekniskt bistånd.

I artikel 31 åtar sig parterna att förebygga olaglig migration och närvaro av sina medborgare på den andra partens territorium, och parterna har enats om att utan dröjsmål återta sina medborgare som inte uppfyller gällande villkor för inresa till, vistelse eller bosättning på den andre partens territorium. EU ska bistå ekonomiskt i genomförandet av detta genom relevanta bilaterala samarbetsinstrument. Parterna är vidare överens om att på begäran av den ena parten föra förhandlingar om ett avtal mellan EU och Mongoliet som reglerar de särskilda skyldigheterna för parterna att återta sina egna medborgare samt medborgare i andra länder och statslösa.

Parterna ska enligt artikel 32 samarbeta rörande narkotikabekämpning för att säkerställa en effektiv samordning mellan behöriga myndigheter

inom såväl hälsa som på det rättsliga området i syfte att bekämpa produktion av, handel med och användning av syntetisk narkotika. Åtgärderna ska baseras på gemensamt överenskomna principer som överensstämmer med relevanta internationella konventioner. Enligt avtalet ska samarbetet mellan parterna omfatta tekniskt och administrativt bistånd vad gäller nationell lagstiftning samt inrättande av nationella informationscentrum och stöd till insatser från det civila samhället.

Enligt artikel 33 ska parterna samarbeta för att bekämpa organiserad brottslighet och korruption i syfte att verka för att genomföra relevanta internationella standarder och instrument.

Parterna är i enlighet med artikel 34 överens om att genom tekniskt och administrativt bistånd införa effektivt fungerande förebyggande mekanismer för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Samarbetet ska särskilt möjliggöra utbyte av relevanta upplysningar och antagande av lämpliga standarder för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism motsvarande de som antagits relevanta internationella organ, såsom arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF).

6.6 Samarbete på andra områden (artiklarna 35–54)

Enligt artikel 35 är parterna överens om att samarbeta för att främja och effektivt försvara mänskliga rättigheter, inbegripet ratificering och genomförande av internationella instrument på detta område. Parterna kan i detta syfte komma överens om att främja dialog och utbildning, stödja genomförande av nationella handlingsplaner och förstärka nationella institutioner med anknytning till mänskliga rättigheter. Vidare är parterna ense om att i möjligaste mån bidra till att främja regionala institutioner och att samarbeta med FN-institutioner som är verksamma på området för mänskliga rättigheter.

Parterna förbinder sig enligt artikel 36 att samarbeta i fråga om finansiella tjänster i syfte att åstadkomma ett närmande av gemensamma regler och normer samt att stärka samarbetet i syfte att förbättra redovisnings-, tillsyns- och regleringssystemen inom bankväsendet, försäkringssektorn och i andra delar av den finansiella sektorn. Företagsstyrning och internationella redovisningsnormer ska införas på Mongoliets kapitalmarknad inom ramen för bilateralt samarbete i enlighet med det Allmänna tjänstehandelsavtalet (GATS) och WTO-överenskommelsen om åtaganden rörande finansiella tjänster.

I artiklarna 37–38 kommer parterna överens om att föra en dialog om den ekonomiska politiken i syfte att utbyta information om ekonomisk utveckling och politik samt erfarenheter rörande samordningen av den ekonomiska politiken som förs inom ramen för regionalt ekonomiskt samarbete och integration. Parterna avser att fördjupa dialogen mellan sina myndigheter rörande ekonomiska frågor inom områdena för t.ex. penningpolitik, finanspolitik, offentliga finanser, makroekonomisk stabilitet och utlandsskuld. Samarbetet ska även omfatta främjande av ekonomisk diversifiering och industriell utveckling. För att stärka och

utveckla ekonomin förbinder sig parterna att genomföra principerna om god förvaltning på skatteområdet, i enlighet med medlemsstaternas åtagande på EU-nivå.

I artikel 39 förbinder sig parterna att, med beaktande av sin ekonomiska politik och sina ekonomiska mål, främja det industripolitiska samarbetet på alla områden som bedöms lämpliga, bland annat vad gäller att förbättra konkurrenskraften för små och medelstora företag. Detta ska ske genom att utbyta information och erfarenheter om olika sätt att skapa förutsättningar för små och medelstora företag att förbättra sin konkurrenskraft. Det kan bland annat avse att främja kontakter mellan ekonomiska aktörer och uppmuntra till gemensamma investeringar, upprättande av samriskföretag och informationsnät, framför allt genom befintliga övergripande EU-program som avser att stimulera överföring av mjuk och hård teknik mellan parterna. Samarbetet kan även avse att tillhandahålla information och främja innovationer och utbyte av bästa praxis när det gäller tillgång till finansiering för mikroföretag och småföretag. Parterna åtar sig därutöver att främja arbete under anständiga villkor i enlighet med företags sociala ansvar och deras redovisningsskyldighet samt uppmuntra till ansvarsfullt handlande från företagens sida för att bidra till hållbar produktion. I samarbetet ska också konsumentdimensionen beaktas för att bidra till hållbar konsumtion, till exempel när det gäller produktinformation och konsumentens roll på marknaden. Parterna åtar sig att genomföra gemensamma forskningsprojekt inom utvalda områden av näringslivet och samarbeta i fråga om standarder och tekniska föreskrifter. Parterna ska i denna anda stödja samarbete mellan privata företag, särskilt mellan små och medelstora företag och överväga att förhandla om ett ytterligare avtal om informationsutbyte, workshoppar om ökat samarbete och andra PR-evenemang för små och medelstora företag hos båda parterna. Parterna är överens om att tillhandahålla information om tekniskt bistånd för export av livsmedel och jordbruksprodukter till den europeiska marknaden inom ramen för EU:s system för förmånsbehandling.

I syfte att sörja för en balanserad och hållbar utveckling av turismen i enlighet med Världsturistorganisationens globala uppförandekod ska parterna i enlighet med artikel 40 eftersträva att förbättra informationsutbytet och fastställa bästa praxis i enlighet med de hållbarhetsprinciper som ligger till grund för den lokala Agenda 21-processen. Parterna är vidare överens om att utveckla samarbetet för att bevara naturarvet och kulturarvet. Detta omfattar även att lindra de negativa verkningarna av turismen och öka turistnäringens positiva bidrag till en hållbar utveckling av lokalsamhällen, bland annat genom att utveckla ekoturism som respekterar lokalsamhällets och ursprungsbefolkningars integritet samt att förbättra utbildningen inom turistnäringen.

I artikel 41 förbinder sig parterna att utbyta erfarenheter om sina respektive strategier för informations- och kommunikationsteknik i syfte att främja en ekonomisk och social utveckling. Samarbetet ska inriktas på deltagande i en regional dialog om informationssamhället avseende strategier för reglering av elektronisk kommunikation och samhällsomfattande tjänster såsom tilldelning av tillstånd och allmän auktorisation, skydd av privatlivet och personuppgifter. Samarbetet ska

även omfatta samtrafikförmåga och driftskompatibilitet mellan parternas nät och tjänster, samt standardisering och spridning av ny informations- och kommunikationsteknik. Parterna är vidare överens om att främja forsknings-samarbete inom informations- och kommunikationsteknik. Ett annat viktigt samarbetsområde är säkerhetsaspekter rörande informations- och kommunikationsteknik samt kampen mot it-brottslighet.

Genom artikel 42 avser parterna uppmuntra, stödja och underlätta utbyte och samarbete mellan berörda aktörer på det audiovisuella området och inom annan media.

I artikel 43 åtar sig parterna att samarbeta på det vetenskapliga och tekniska området i syfte att uppmuntra utbyte av sakkunskap om vetenskap och teknik. Detta ska ske genom att främja forskningspartnerskap mellan forskarsamfund, universitet och näringsliv, inklusive små och medelstora företag. Samarbete kan ske i form av gemensamma forskningsprojekt och forskningsutbyten, möten och utbildning av forskare inom ramen för internationella fortbildnings- och utbytesprogram i syfte att ge största möjliga spridning av forskningsresultat. Verksamheten ska vara förenlig med båda parternas lagar. Samarbetet ska baseras på principerna om ömsesidig nytta. Parterna ska säkerställa ett tillräckligt skydd av immateriell äganderätt.

Parterna ska i enlighet med artikel 44 eftersträva ett ökat samarbete inom energisektorn i syfte att förbättra energitryggheten genom att diversifiera energiförsörjning och utveckla nya, hållbara, innovativa och förnybara energikällor, såsom bland annat biobränslen och biomassa, vind- och solenergi samt vattenkraftproduktion. Lämpliga politiska ramar ska utarbetas i syfte att skapa gynnsamma förhållanden för investeringar och rättvisa konkurrensvillkor för förnybara energikällor. Ökad energieffektivitet eftersträvas i produktion, transport, distribution och slutanvändning med hjälp av insatser på såväl utbuds- som efterfrågesidan. Parterna åtar sig även att främja tillämpning av internationellt erkända standarder för kärnsäkerhet, icke-spridning och kärnämneskontroll. Parterna avser vidare främja tekniköverföring och kapacitetsutbyggnad som syftar till att generera hållbar energiproduktion och energianvändning. Investeringar ska underlättas genom öppna, icke-diskriminerande och marknadsanpassade handelsregler. Med hänvisning slutsatserna från världstoppmötet om hållbar utveckling 2002 noterar parterna vikten av tillgång till energitjänster till ett överkomligt pris för att säkerställa en hållbar utveckling. Handeln med kärnmaterial ska bedrivas i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen. Om nödvändigt skall handel med kärnmaterial omfattas av bestämmelserna i ett särskilt avtal som ska slutas mellan Europeiska atomenergigemenskapen och Mongoliet.

I artikel 45 överenskommer parterna att samarbeta inom alla relevanta områden av transportpolitiken i syfte att förbättra investeringsmöjligheterna, skydda miljön och förbättra effektiviteten i transportsystemen. Detta ska ske genom att förbättra gods- och passagerartransporterna samt genom att främja säkerheten på luftfartsområdet. Parterna är ense om att föra en dialog om lufttransporttjänster i syfte att undersöka möjligheterna att utveckla

förbindelser rörande flygsäkerhet, luftfartsskydd, miljö, flygledning, tillämpning av konkurrenslagstiftningen och ekonomiska bestämmelser för luftfartsindustrin, bland annat i syfte att främja en tillnärmning av lagstiftningen och undanröja hinder för affärsverksamhet och civil luftfart.

Parterna är överens om att i enlighet med artikel 46 främja utbildning och kulturellt samarbete med hänsyn till mångfald i syfte att öka den ömsesidiga förståelsen och kunskapen om varandras kulturer genom att stödja sina respektive kulturinstitutioners och civila samhällens verksamhet. Parterna ska samarbeta i relevanta internationella forum, såsom Unesco (FN:s organisation för samarbete inom utbildning, vetenskap och kultur). Parterna är överens om att främja ratificeringen och genomförandet av Unescos konvention om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar, som antogs den 20 oktober 2005. Parterna ska också lägga vikt vid att skapa kontakter mellan studenter, experter, ungdomar och ungdomsledare genom att bland annat utnyttja de möjligheter som EU-programmen erbjuder i Asien på utbildnings- och kulturområdet. Parterna är även överens om att främja genomförandet av relevanta program för högre utbildning såsom Erasmus gemensamma masterprogram för samarbete och modernisering inom den högre utbildningen och att uppmuntra rörlighet i den akademiska världen.

I artikel 47 fastslår parterna vikten av att bevara och förvalta den biologiska mångfalden på ett hållbart sätt och att samarbeta i frågor rörande miljö, klimatförändring och naturresurser, bland annat genom att begränsa utsläppen av växthusgaser och eftersträva koldioxidnsål ekonomisk tillväxt. Parterna är ense om att samarbeta för att få handels- och miljöpolitiken att samverka på ett effektivare sätt och för att integrera miljöaspekterna i alla samarbetsområden parterna emellan. Parterna ska stärka sitt samarbete inom ramen för de regionala programmen för miljöskydd, i synnerhet vad gäller ursprungs- och lokalbefolkningarnas deltagande i insatser för miljöskydd samt genom satsningar på att utveckla ekoturism.

I artikel 48 förbinder sig parterna att verka för ett informationsutbyte rörande jordbruk, boskapskötsel, fiske och landsbygdsutveckling, bland annat särskilt vad gäller möjligheterna att underlätta handeln med växter, djur, boskap och produkter av dessa, i syfte att ytterligare utveckla den lätta industrin på landsbygden. Parterna eftersträvar ett erfarenhetsutbyte mellan lokala ekonomiska aktörer om växtodling, biobränslen och överföring av bioteknik i syfte att främja ett hållbart och miljövänligt jordbruk.

Parterna är överens om att i enlighet med artikel 49 samarbeta i frågor rörande reformer av hälso- och sjukvårdssystemet, allvarliga smittosamma sjukdomar, hot mot hälsan, icke-överförbara sjukdomar och internationella hälsoavtal, i syfte att förbättra hälsoförhållandena och höja folkhälsolivån. Detta samarbete ska i huvudsak ske med hjälp av program som syftar till en systematisk reform av hälso- och sjukvårdssystemen, vårdtjänsterna, hälsoförhållandena och hälsoupplysningen. Vidare ska parterna samarbeta beträffande gemensamma åtgärder rörande epidemiologi för att i ett tidigt skede förebygga hot mot hälsan såsom fågelinfluensa, influensaepidemier och andra allvarliga smittosamma sjukdomar.

I artikel 50 åtar sig parterna att stärka samarbetet beträffande sysselsättning och sociala frågor i syfte att stärka globaliseringens sociala dimension. Detta samarbete omfattar regional och social sammanhållning, hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, jämställdhet mellan kvinnor och män samt arbete under anständiga villkor. I linje härmed bekräftar parterna sitt åtagande att genomföra internationellt erkända arbets- och sociala normer inom ramen för ILO och andra internationella organ. Parterna är ense om behovet av att stödja globaliseringsprocessen i syfte att främja en full och produktiv sysselsättning, hållbar utveckling och fattigdomsbekämpning. Parterna ska ta hänsyn till sina skillnader i fråga om sociala och ekonomiska förhållanden. Genomförandet av relevanta multilaterala avtal om sociala frågor och arbetsmarknadsfrågor ska beaktas i samband med alla åtgärder som parterna vidtar inom ramen för detta avtal. Parterna är överens om att samarbeta och tillhandahålla tekniskt bistånd efter behov i syfte att ratificera och effektivt genomföra alla ILO-konventioner.

Parterna är enligt artikel 51 överens om att främja harmoniseringen av statistiska metoder och statistisk praxis för att möjliggöra för parterna att på en för båda godtagbar grund använda statistik avseende handel med varor och tjänster samt alla andra områden som omfattas av detta avtal där det är tillämpligt med statistisk bearbetning. Parterna avser att etablera en direktkontakt mellan de behöriga myndigheterna för att stärka statistikorganens kapacitetsuppbyggnad och samarbeta för att modernisera de statistiska systemen och förbättra deras kvalitet i enlighet med internationellt etablerad praxis. Samarbetet ska särskilt inriktas på ekonomisk statistik, jordbruk, boskapsskötsel och landsbygdsutveckling, mineraltillgångar samt utrikeshandel.

I artikel 52 förbinder sig parterna att stödja en effektiv dialog med det organiserade civila samhället och med den akademiska världen inom ramen för de samarbetsområden som omfattas av avtalet. Med förbehåll för respektive parts rättsliga bestämmelser kan det civila samhället delta i beslutsprocessen på nationell nivå i enlighet med de demokratiska principerna, samt i alla stadier av utvecklingsprocessen informeras om och delta i samråd om utvecklings- och samarbetsstrategier för olika sektorer. Parterna överenskommer i artikel 53 att samarbeta för att modernisera den offentliga förvaltningen i syfte att öka den organisatoriska effektiviteten för tillhandahållande av tjänster, att tillgodose en öppen förvaltning av offentliga medel samt att stärka den rättsliga och institutionella ramen och rättsväsendet.

I artikel 54 åtar sig parterna att samarbeta inom riskhantering för att effektivare hantera konsekvenserna av naturkatastrofer på alla nivåer i samhället. Särskilt prioriterade områden är förebyggande åtgärder och en aktiv strategi för hantering av faror som innebär en minskad risk för naturkatastrofer. Samarbetet ska därvid inriktas på bland annat katastrofberedskap, katastrofförebyggande och begränsning av verkningarna av naturkatastrofer.

6.7 Institutionell ram och slutbestämmelser (artiklarna 55–65)

Prop. 2013/14:163

I artikel 55 anges att parterna är överens om att ställa nödvändiga resurser, i den utsträckning som varje lands respektive resurser och bestämmelser tillåter detta, till förfogande för att uppfylla de samarbetsmål som fastställs i detta avtal. Parterna ska också vidta verkningfulla åtgärder genom ömsesidigt administrativt och rättsligt bistånd på de områden som omfattas av detta avtal för att förhindra och bekämpa bedrägerier, korrupktion och annan olaglig verksamhet. Parterna ska vidare utan dröjsmål svara på en begäran om ömsesidigt administrativt bistånd som framställs av endera partens rättsliga myndigheter i syfte att stärka kampen mot bedrägerier och oegentligheter. Parterna uppmanar Europeiska investeringsbanken att fortsätta sin verksamhet i Mongoliet.

Som institutionell ram för samarbetet inrättas genom artikel 56 en gemensam kommitté som består av företrädare på hög tjänstemannanivå från båda sidor som ska sammanträda varje år. Den gemensamma kommittén ska inrätta specialiserade arbetsgrupper som ska bistå kommittén i dess arbete. Kommittén ska ha till uppgift att se till att avtalet fungerar väl och genomförs på ett lämpligt sätt. För detta ändamål har kommittén befogenhet att fastställa prioriteringar i förhållande till målen i avtalet, utfärda rekommendationer och fatta beslut. Beslut ska vara bindande för parterna, som ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att genomföra dem. Den gemensamma kommittén ska även sörja för att de sektorsavtal eller sektorsprotokoll som eventuellt ingåtts eller kan komma att ingås mellan parterna genomförs.

I artikel 57 slås det fast att parterna genom en ömsesidig överenskommelse kan utvidga avtalet, genom att komplettera detta med avtal eller protokoll inom specifika sektorer eller verksamhetsområden.

Avtalet ska enligt artikel 58 inte påverka EU-medlemsstaternas befogenheter att, utan att det påverkar bestämmelserna i EU-fördragen, samarbeta bilateralt eller ingå bilaterala samarbetsavtal med Mongoliet.

Parterna ska i enlighet med artikel 59 hänskjuta tvister om avtalets tillämpning och tolkning till den gemensamma kommittén. Förutom vid särskilt brådskande fall ska den klagande parten avvakta kommitténs förslag på lösning innan parten vidtar några åtgärder med anledning av tvisten. Med särskilt brådskande fall avses bland annat att endera parten brutit mot avtalets bestämmelser om mänskliga rättigheter (artikel 1) eller icke-spridning av massförstörelsevapen (artikel 3).

Artiklarna 61 och 62 innehåller bestämmelser om definition av parterna och territoriell tillämpning. Med ”parterna” avses i avtalet EU eller dess medlemsstater eller unionen och dess medlemsstater, i enlighet med deras respektive befogenheter, å ena sidan, och Mongoliet, å andra sidan. Avtalet ska tillämpas inom det territorium där fördraget om Europeiska unionen är tillämpligt och på Mongoliets territorium.

Enligt artikel 63 träder avtalet i kraft den första dagen i den månad som följer på att parterna har slutfört sina respektive ratificeringsprocedurer och underrättat varandra om detta. Avtalet är sedan giltigt i fem år, med automatisk förlängning i perioder om ett år, såvida inte någon av parterna

säger upp avtalet senast sex månader före innevarande periods utgång. Uppsägningen träder i kraft efter sex månader.

Avtalet är upprättat på EU:s samtliga officiella språk. Samtliga texter är lika giltiga.

7 Godkännande av avtalet

Regeringens förslag: Riksdagen godkänner ramavtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Mongoliet, å andra sidan.

Skälen för regeringens förslag: Sveriges relationer med Mongoliet är långvariga och mycket goda. I år är det 50 år sedan diplomatiska förbindelser upprättades mellan Sverige och Mongoliet. Mongoliet var fram till 2010 mottagare av svenskt utvecklingsbistånd. I dag utgör handel och investeringar kärnan i samarbetet. Mongoliet är en växande marknad i regionen och har stor potential att bli en viktig asiatisk tillväxtmarknad. Ramavtalet kommer att underlätta samarbetet och utbytet mellan Sverige och Mongoliet, såväl bilateralt som i olika sammanhang inom EU:s ramverk.

Avtalet innehåller bestämmelser om en omfattande dialog och om grundvalar för relationerna såsom de allmänna folkrättsliga principerna, mänskliga rättigheter, nedrustning och icke-spridning, terrorismbekämpning och bygger på de mål som EU har fastställt i de grundläggande fördragen. Dessa mål är grundläggande för alla relationer som EU och dess medlemsstater har med länder i andra regioner och ligger till grund för alla de förhandlingar som EU och dess medlemsstater för med tredje länder. Bestämmelserna, som är framtagna i enlighet med EU:s riktlinjer, utgör ett återkommande avtalsinnehåll för denna typ av avtal.

Regeringen gör sammantaget den bedömningen när det gäller avtalet med Mongoliet att det bör anses vara av större vikt och att det därför enligt 10 kap. 3 § regeringsformen ska godkännas av riksdagen.

BILAGA

RAMAVTAL OM PARTNERSKAP OCH SAMARBETE MELLAN
EUROPEISKA UNIONEN OCH DESS MEDLEMSSTATER, Å ENA SIDAN,
OCH MONGOLIET, Å ANDRA SIDAN EUROPEISKA UNIONEN,

nedan kallad unionen,

och

KONUNGARIKET BELGIEN,

REPUBLIKEN BULGARIEN,

REPUBLIKEN TJECKIEN,

KONUNGARIKET DANMARK,

FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLAND,

REPUBLIKEN ESTLAND,

IRLAND,

REPUBLIKEN GREKLAND,

KONUNGARIKET SPANIEN,

REPUBLIKEN FRANKRIKE,

REPUBLIKEN ITALIEN,

REPUBLIKEN CYPERN,

REPUBLIKEN LETTLAND,

REPUBLIKEN LITAUEN,

STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG,

REPUBLIKEN UNGERN,

REPUBLIKEN MALTA,

KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA,

REPUBLIKEN ÖSTERRIKE,

REPUBLIKEN POLEN,

REPUBLIKEN PORTUGAL,

RUMÄNIEN,

REPUBLIKEN SLOVENIEN,

REPUBLIKEN SLOVAKIEN,

REPUBLIKEN FINLAND,

KONUNGARIKET SVERIGE,

FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRITANNIEN OCH NORDIRLAND,

fördragsslutande parter i fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, nedan kallade medlemsstaterna,

å ena sidan, och

MONGOLIETS REGERING,

nedan kallad Mongoliet,

å andra sidan,

nedan kallade parterna,

SOM BEAKTAR de vänskapsband som av tradition existerar mellan parterna och de nära historiska, politiska och ekonomiska band som förenar dem,

SOM BEAKTAR att parterna lägger särskild vikt vid att deras ömsesidiga förbindelser är av omfattande natur,

SOM BEAKTAR att detta avtal utgör en del av mer omfattande och sammanhängande förbindelser mellan parterna, genom avtal i vilka båda är parter,

SOM BEKRÄFTAR parternas åtagande att iaktta och önskan att stärka respekten för demokratiska principer, rättsstatsprincipen, de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna, inbegripet rättigheter för personer som tillhör minoriteter, enligt bland annat Förenta nationernas stadga och Förenta nationernas allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna och andra relevanta internationella instrument som rör mänskliga rättigheter,

SOM BEKRÄFTAR parternas anslutning till principerna om rättsstaten, respekt för folkrätten, god samhällsstyrning och kamp mot korruption samt deras önskan att främja ekonomiska och sociala framsteg för sina folk, med beaktande av principen om hållbar utveckling och miljöskyddskraven,

SOM BEKRÄFTAR sin önskan att utöka samarbetet sinsemellan på grundval av dessa gemensamma värderingar,

SOM BEKRÄFTAR sin önskan att, med beaktande av principen om hållbar utveckling i alla dess dimensioner, främja ekonomiska och sociala framsteg för sina folk,

SOM BEKRÄFTAR sitt åtagande att främja internationell fred och säkerhet och medverka i en verkningsfull multilateralism och fredlig tvistlösning, särskilt genom att samarbeta i detta syfte inom ramen för Förenta nationerna,

SOM BEKRÄFTAR sin önskan att utöka samarbetet i politiska och ekonomiska frågor samt för internationell stabilitet, rättvisa och säkerhet som en grundläggande förutsättning för att främja hållbar social och ekonomisk utveckling, utrotande av fattigdom och uppnående av millennieutvecklingsmålen,

SOM BEAKTAR att parterna betraktar terrorism som ett hot mot den globala säkerheten och önskar intensifiera dialogen och samarbetet i kampen mot terrorism, i enlighet med FN:s säkerhetsråds relevanta instrument, särskilt resolution 1373. Enligt den europeiska säkerhetsstrategin, som antogs av Europeiska rådet i december 2003, är terrorism ett allvarligt hot mot säkerheten. I detta hänseende har Europeiska unionen genomfört viktiga åtgärder, bland annat en handlingsplan för bekämpande av terrorism som antogs 2001 och uppdaterades 2004, och ett betydelsefullt uttalande om bekämpande av terrorism av den 25 mars 2004, efter attentaten i Madrid. Europeiska unionen antog också en EU-strategi mot terrorism i december 2005,

SOM UTTRYCKER sitt fulla engagemang för att förebygga och bekämpa alla slag av terrorism och intensifiera samarbetet i kampen mot terrorism samt bekämpa organiserad brottslighet,

SOM BEAKTAR att verksamma åtgärder för bekämpning av terrorism och skydd för mänskliga rättigheter kompletterar och ömsesidigt förstärker varandra,

SOM BEKRÄFTAR att de allvarligaste brotten som berör det internationella samfundet inte får förbli ostraffade och att det är nödvändigt att genom åtgärder på nationell nivå och ett utvidgat globalt samarbete se till att de på ett effektivt sätt lagligen beivras,

SOM BEAKTAR att inrättandet av Internationella brottmålsdomstolen och att det faktum att den fungerar effektivt utgör ett betydande framsteg i riktning mot fred och internationell rättvisa och att Europeiska unionens råd den 16 juni 2003 antog en gemensam ståndpunkt om Internationella brottmålsdomstolen som följdes upp i form av en handlingsplan som antogs den 4 februari 2004,

SOM BEAKTAR att parterna är eniga om att spridning av massförstörelsevapen och bärare av sådana vapen utgör ett allvarligt hot mot den internationella säkerheten och önskar stärka dialogen och samarbetet på detta område. Det enhälliga antagandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1540 ligger till grund för hela det internationella samfundets engagemang för att bekämpa spridning av massförstörelsevapen. Europeiska unionens råd antog den 17 november 2003 ett policydokument som syftade till att integrera icke-spridningspolitiken i EU:s förbindelser med tredjeländer. Europeiska rådet antog också den 12 december 2003 en strategi för kampen mot spridning,

SOM BEAKTAR att Europeiska rådet uttryckt att handeldvapen och lätta vapen utgör ett växande hot mot fred, säkerhet och utveckling och den 13 januari 2006 antog en strategi för att bekämpa olaglig anhopning av handeldvapen och lätta vapen och ammunition till dessa. I strategin betonar Europeiska rådet behovet av en övergripande och konsekvent säkerhets- och utvecklingspolitik,

SOM UTTRYCKER sitt helhjärtade åtagande att främja alla aspekter av hållbar utveckling, däribland miljöskydd och ett effektivt samarbete i kampen mot

klimatförändringen, tryggad livsmedelsförsörjning samt ett effektivt främjande och genomförande av internationellt erkända arbetsnormer och sociala normer,

SOM UNDERSTRYKER vikten av att fördjupa förbindelser och samarbete på områden såsom återtagande, asyl och viseringspolitik och gemensamt ta sig an frågor rörande migration och människohandel,

SOM ERINRAR om vikten av handel för sina bilaterala förbindelser, särskilt handel med råvaror och som understryker sitt åtagande att enas om särskilda regler om råvaror i underkommittén för handel och investeringar,

SOM NOTERAR att de bestämmelser i detta avtal som omfattas av tillämpningsområdet för del III avdelning V i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt binder Förenade kungariket och Irland som separata avtalslutande parter, och inte som en del av Europeiska unionen, såvida inte Europeiska unionen tillsammans med Förenade kungariket och/eller Irland gemensamt meddelar Mongoliet att Förenade kungariket och/eller Irland är bundna av bestämmelserna som en del av Europeiska unionen i enlighet med protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, som är fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Om Förenade kungariket och/eller Irland upphör att vara bundna av bestämmelserna som en del av Europeiska unionen i enlighet med artikel 4a i protokoll nr 21, ska Europeiska unionen tillsammans med Förenade kungariket och/eller Irland omedelbart underrätta Mongoliet om varje ändring av deras ställning, varvid de ska förbli bundna av avtalets bestämmelser som enskilda parter. Samma sak gäller för Danmark i enlighet med protokollet om Danmarks ställning, som fogats till dessa fördrag,

SOM BEKRÄFTAR sitt åtagande att stärka de befintliga förbindelserna i syfte att utvidga samarbetet sinsemellan och sin gemensamma önskan att befästa, fördjupa och diversifiera sina förbindelser på områden av intresse, på grundval av jämlikhet, icke-diskriminering och ömsesidig nytta

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

AVDELNING I AVTALETS ART OCH RÄCKVIDD

Artikel 1

Allmänna principer

1. Respekten för de demokratiska principerna och för de mänskliga rättigheterna enligt den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och andra relevanta internationella instrument på detta område, och för rättsstatsprincipen, ligger till grund för parternas inrikes- och utrikespolitik och utgör en väsentlig del av avtalet.

2. Parterna bekräftar att de delar de värderingar som kommer till uttryck i Förenta nationernas stadga.

3. Parterna bekräftar sitt åtagande att främja alla aspekter av hållbar utveckling, samarbeta för att lösa problemen i samband med klimatförändringen och globaliseringen och bidra till uppnåendet av de internationellt överenskomna utvecklingsmålen, inbegripet millennieutvecklingsmålen. Parterna bekräftar på

nytt sitt åtagande för ett miljöskydd på hög nivå och inkluderande sociala strukturer.

Prop. 2013/14:163

4. Parterna bekräftar sitt åtagande när det gäller Parisförklaringen från 2005 om biståndets effektivitet och är överens om att stärka samarbetet i syfte att ytterligare förbättra utvecklingsresultaten.

5. Parterna bekräftar den vikt de fäster vid principerna om god samhällsstyrning, inbegripet domstolsväsendets oberoende och kampen mot korruption.

Artikel 2

Mål för samarbetet

I syfte att stärka sina bilaterala förbindelser åtar sig parterna att föra en övergripande dialog och främja ytterligare samarbete sinsemellan på alla områden av ömsesidigt intresse. Ansträngningarna ska särskilt inriktas på följande:

- a) Upprätta samarbete i politiska och ekonomiska frågor inom alla relevanta regionala och internationella forum och organisationer.
- b) Upprätta samarbete när det gäller att bekämpa allvarliga brott som angår det internationella samfundet.
- c) Upprätta samarbete när det gäller att motverka spridning av massförstörelsevapen samt handeldvapen och lätta vapen.
- d) Utveckla handel och investeringar mellan parterna till ömsesidig nytta. Upprätta samarbete inom alla handels- och investeringsrelaterade områden av ömsesidigt intresse i syfte att underlätta handels- och investeringsflöden och förebygga och undanröja hinder för handel och investeringar.
- e) Upprätta samarbete på området rättvisa, frihet och säkerhet, inbegripet rättsstatsprincipen och rättsligt samarbete, skydd av personuppgifter, migration, människosmuggling och människohandel, kampen mot organiserad brottslighet, terrorism, gränsöverskridande brottslighet, penningtvätt och olaglig narkotika.
- f) Upprätta samarbete på alla andra områden av ömsesidigt intresse, framför allt inom makroekonomisk politik och finansiella tjänster, skatter och tullar, inbegripet god förvaltning på skatteområdet, industripolitik och små och medelstora företag, informationssamhället, det audiovisuella området och medier, vetenskap och teknik, energi, transport, utbildning och kultur, miljö och naturresurser, jordbruk och landsbygdsutveckling, hälsa, sysselsättning och sociala frågor och statistik.
- g) Öka båda parternas deltagande i subregionala och regionala samarbetsprogram som är öppna för deltagande av den andra parten.
- h) Stärka parternas roller och profiler i varandras regioner.
- i) Främja förståelsen människor emellan genom samarbete mellan olika icke-statliga organ såsom tankesmedjor, universitet, det civila samhället och medier i form av seminarier, konferenser, ungdomsutbyten och annan verksamhet.

j) Främja utrotandet av fattigdom inom ramen för hållbar utveckling och en stegvis integration av Mongoliet i världsekonomin.

Artikel 3

Motverka spridning av massförstörelsevapen och bärare av sådana vapen

1. Parterna anser att spridning av massförstörelsevapen och bärare av sådana vapen till både statliga och icke-statliga aktörer utgör ett av de allvarligaste hoten mot internationell stabilitet och säkerhet.

2. Parterna är därför överens om att samarbeta och bidra till att bekämpa spridningen av massförstörelsevapen och bärare av sådana vapen genom att till fullo uppfylla och på nationell nivå genomföra sina skyldigheter enligt internationella fördrag och överenskommelser om nedrustning och icke-spridning och andra relevanta internationella skyldigheter på området, såsom FN:s säkerhetsråds resolution 1540. Parterna är överens om att denna bestämmelse utgör en väsentlig del av detta avtal.

3. Parterna är vidare överens om att samarbeta och bidra till ansträngningarna att förhindra spridning av massförstörelsevapen och bärare av sådana vapen genom att

– vidta åtgärder i syfte att, beroende på vilket instrument det gäller, underteckna, ratificera eller ansluta sig till alla andra relevanta internationella instrument och till fullo genomföra dem,

– upprätta ett effektivt system för nationell exportkontroll genom att kontrollera export och transitering av varor som kan användas till massförstörelsevapen, bland annat genom kontroll av slutanvändningen av teknik med dubbla användningsområden i samband med massförstörelsevapen och genom effektiva sanktioner mot överträdelser av exportkontrollen.

4. Parterna är överens om att upprätta en regelbunden politisk dialog som ska ledsaga och underbygga dessa delar av avtalet. Denna dialog får föras på regional nivå.

Artikel 4

Handeldvapen och lätta vapen

1. Parterna är medvetna om att olaglig tillverkning, överföring och omsättning av handeldvapen och lätta vapen (inbegripet ammunition till sådana vapen) samt överdriven anhopning, bristfällig hantering, ej tillräckligt säker lagring och okontrollerad spridning av sådana vapen fortsätter att utgöra ett allvarligt hot mot freden och den internationella säkerheten.

2. Parterna är överens om att iaktta och fullgöra sina respektive skyldigheter att bekämpa illegal handel med handeldvapen och lätta vapen, inbegripet ammunition till sådana vapen, inom ramen för befintliga internationella avtal och FN:s säkerhetsråds resolutioner, samt sina åtaganden inom ramen för andra internationella instrument som är tillämpliga på området, såsom FN:s handlingsprogram för att förebygga, bekämpa och utrota alla former av illegal handel med handeldvapen och lätta vapen.

3. Parterna åtar sig att samarbeta och se till att deras insatser på global, regional, subregional och nationell nivå för att bekämpa olaglig handel med handeldvapen och lätta vapen, inbegripet ammunition till sådana vapen, är samordnade samt kompletterar och stärker varandra, och är överens om att upprätta en regelbunden politisk dialog som ska ledsaga och underbygga detta åtagande.

Artikel 5

Allvarliga brott som angår det internationella samfundet (Internationella brottmålsdomstolen)

1. Parterna bekräftar att de mest allvarliga brotten som angår hela det internationella samfundet inte får förbli ostraffade och att en effektiv lagföring av dessa brott måste säkras genom åtgärder på det nationella och internationella planet, enligt vad som är lämpligt, bland annat genom Internationella brottmålsdomstolen. Parterna anser att inrättandet av Internationella brottmålsdomstolen och det faktum att den fungerar effektivt utgör ett betydande framsteg i riktning mot fred och internationell rättvisa.

2. Parterna är överens om att samarbeta och vid behov vidta de åtgärder som är nödvändiga för att till fullo stödja Romstadgans och därtill knutna instruments universalitet och integritet och att bygga ut sitt arbete med Internationella brottmålsdomstolen. Parterna åtar sig att genomföra Romstadgan och vidta de åtgärder som är nödvändiga för att ratificera därmed sammanhängande instrument (såsom avtalet om privilegier och immunitet för Internationella brottmålsdomstolen).

3. Parterna är överens om att en dialog dem emellan om dessa frågor skulle vara till nytta.

Artikel 6

Samarbete för att bekämpa terrorism

1. Parterna bekräftar den vikt som de fäster vid kampen mot terrorism och är överens om att i överensstämmelse med de tillämpliga internationella konventionerna – inbegripet internationell humanitär rätt och internationell rätt om de mänskliga rättigheterna – och med sina respektive lagar och andra författningar samt med beaktande av FN:s globala strategi för terrorismbekämpning i generalförsamlingens resolution 60/288 av den 8 september 2006 samarbeta för att förebygga och undertrycka terroristhandlingar.

2. Parterna ska göra detta särskilt

a) inom ramen för ett fullständigt genomförande av FN:s säkerhetsråds resolutioner 1373 och 1267 och dess efterföljande resolutioner, inbegripet 1822, samt andra relevanta FN-resolutioner, och deras respektive skyldigheter inom ramen för andra relevanta internationella konventioner och instrument,

b) genom utbyte av information om terrorister, terroristgrupper och deras stödnätverk i enlighet med internationell och nationell rätt,

c) genom utbyte av åsikter om olika sätt och metoder för att bekämpa terrorism, bl.a. med hjälp av teknik och utbildning, och genom utbyte av erfarenheter när det gäller att förebygga terrorism,

d) genom att samarbeta för att fördjupa det internationella samförståndet om bekämpning av terrorism samt den rättsliga definitionen av terroristhandlingar och i synnerhet genom att arbeta för en överenskommelse om en övergripande konvention om internationell terrorism,

e) genom utbyte av bästa praxis i fråga om skydd för de mänskliga rättigheterna i kampen mot terrorism,

f) genom att effektivt genomföra och utöka sitt samarbete när det gäller att bekämpa terrorism inom ramen för Asem.

AVDELNING II BILATERALT, REGIONALT OCH INTERNATIONELLT SAMARBETE

Artikel 7

Samarbete mellan Mongoliet och EU rörande principer, normer och standarder

1. Parterna är överens om att uppnå en tillämpning av europeiska gemensamma principer, normer och standarder i Mongoliet och att samarbeta om främjande av utbyte av information och erfarenheter med tanke på införandet och genomförandet av dessa.

2. Parterna strävar efter att intensifiera dialogen och samarbetet mellan sina myndigheter när det gäller standardiseringsfrågor, som enligt överenskommelse mellan parterna kan inbegripa att upprätta en ram för samarbetet för att underlätta utbyte av experter, information och sakkunskap.

Artikel 8 Samarbete i regionala och internationella organisationer

1. Parterna åtar sig att utbyta synpunkter och samarbeta i regionala och internationella forum och organisationer såsom Förenta Nationerna och relevanta FN-organ, program och institutioner, Världshandelsorganisationen (WTO), Aseanfödraget om vänskap och samarbete och Asien–Europa-mötet (Asem).

2. Parterna är överens om att främja samarbete mellan tankesmedjor, akademiker, icke-statliga organisationer och medierna på de områden som omfattas av detta avtal. Samarbetet kan omfatta anordnande av utbildningsprogram, workshoppar och seminarier, expertutbyten, studier och annan verksamhet som parterna kommer överens om.

Artikel 9 Regionalt och bilateralt samarbete

1. Båda parter är överens om att, på bilateral eller regional nivå eller genom en kombination av båda, genomföra verksamhet som rör alla områden för dialog och samarbete inom ramen för detta avtal, med särskilt beaktande av frågor som omfattas av bilateralt samarbete. Parterna kommer vid valet av lämplig ram att sträva efter att uppnå största möjliga verkningar för alla berörda parter och även öka deras deltagande och samtidigt göra bästa möjliga bruk av de resurser som står till förfogande, varvid de kommer att ta hänsyn till de politiska och institutionella möjligheterna och se till att åtgärderna är i överensstämmelse med annan verksamhet där unionen och andra partner i Asem deltar.

2. Parterna får vid behov besluta att utvidga det finansiella stödet till samarbete på de områden som omfattas av eller har anknytning till avtalet, i enlighet med sina respektive finansiella förfaranden och resurser.

AVDELNING III

SAMARBETE OM HÅLLBAR UTVECKLING

Artikel 10 Allmänna principer

1. Det främsta målet för utvecklingssamarbetet är att minska fattigdomen och uppnå millennieutvecklingsmålen inom ramen för en hållbar utveckling och integration i världsekonomin. Parterna är överens om att föra en regelbunden dialog om utvecklingssamarbete, vilken ska ta hänsyn till båda sidors prioriteringar samt områden som är av gemensamt intresse.

2. Parternas strategier för utvecklingssamarbete ska bland annat syfta till att

a) främja mänsklig och social utveckling,

b) nå en hållbar ekonomisk utveckling,

c) främja en miljömässigt hållbar utveckling, återställande av miljön och bästa praxis på miljöområdet samt bevarande av naturresurser,

d) förebygga och hantera klimatförändringens konsekvenser,

e) stödja politik och instrument som syftar till en ytterligare integration i världsekonomin och det internationella handelssystemet.

f) genomföra processer i enlighet med Parisförklaringen om biståndseffektivitet, Accra-handlingsplanen och andra internationella åtaganden som har till syfte att förbättra tillhandahållandet av bistånd och öka biståndets effektivitet.

Artikel 11 Ekonomisk utveckling

1. Parterna strävar efter att främja en balanserad ekonomisk tillväxt samt en minskning av fattigdomen och av de socioekonomiska skillnaderna.

2. Parterna bekräftar sitt åtagande att uppnå millennieutvecklingsmålen och bör på nytt bekräfta sitt åtagande när det gäller Parisförklaringen från 2005 om biståndets effektivitet.

3. Målet bör också vara att avtalet inbegriper åtaganden om sociala och miljömässiga aspekter av handeln, genom att bekräfta att handeln bör främja hållbar utveckling i alla dess aspekter och att avtalet bör främja utvärdering av dess ekonomiska, sociala och miljömässiga konsekvenser.

Artikel 12 Social utveckling

1. Parterna strävar efter att understryka behovet av att politiken på det ekonomiska och sociala området stärks ömsesidigt, peka på vikten av att skapa sysselsättning under anständiga villkor och förplikta parterna att stödja dialogen mellan arbetsmarknadens parter.

2. Parterna strävar efter att bidra till att Internationella arbetsorganisationens (ILO) centrala arbetsnormer genomförs på ett verkningsfullt sätt och att stärka samarbetet när det gäller sysselsättning och sociala frågor.

3. Parterna strävar vidare efter att främja en politik som syftar till att trygga tillgången på livsmedel för befolkningen och på foder för boskap, på ett miljövänligt och hållbart sätt.

Artikel 13 Miljö

1. Parterna bekräftar behovet av ett miljöskydd på hög nivå samt bevarande och förvaltning av naturresurser och biologisk mångfald, inbegripet skogar, med hållbar utveckling som mål.

2. Parterna strävar efter att främja att multilaterala avtal på miljöområdet ratificeras, genomförs och följs.

3. Parterna strävar efter att öka samarbetet rörande globala miljöfrågor, särskilt klimatförändringen.

AVDELNING IV

SAMARBETE OM HANDEL OCH INVESTERINGAR

Artikel 14 Allmänna principer

1. Parterna ska inleda en dialog om bilaterala och multilaterala handelsfrågor och handelsrelaterade frågor i syfte att stärka de bilaterala handelsförbindelserna och främja framsteg i det multilaterala handelssystemet.

2. Parterna åtar sig att i största möjliga utsträckning och till ömsesidig nytta främja utveckling och diversifiering av handeln sinsemellan. De åtar sig att uppnå förbättrade villkor för marknadstillträde genom att arbeta för avskaffandet av handelshinder, i synnerhet genom att vid lämplig tidpunkt avskaffa icke-tariffära handelshinder och vidta åtgärder för att förbättra insynen, med hänsyn tagen till det arbete som utförs av internationella organisationer på detta område.

3. Parterna, som är medvetna om att handel spelar en avgörande roll för utveckling och att bistånd i form av handelsförmånsordningar har visat sig vara gynnsamt för utvecklingsländer, strävar efter att i större utsträckning använda samråd för denna typ av bistånd i full överensstämmelse med WTO-bestämmelserna.

4. Parterna ska hålla varandra underrättade om utvecklingen när det gäller handelspolitik och politiken på handelsrelaterade områden, såsom jordbrukspolitik, politik för säkra livsmedel, konsumentpolitik och miljöpolitik.

5. Parterna ska främja dialog och samarbete i syfte att utveckla sin handel och sina investeringsförbindelser, inbegripet för att lösa handelsproblem bland annat på de områden som avses i artiklarna 10–27.

Artikel 15

Sanitära och fytosanitära frågor

1. Parterna ska samarbeta om livsmedelssäkerhet samt sanitära och fytosanitära frågor för att skydda människors, djurs eller växters liv eller hälsa på parternas territorier.

2. Parterna ska diskutera och utbyta information om sina respektive åtgärder i enlighet med Världshandelsorganisationens (WTO) avtal om sanitära och fytosanitära frågor, Internationella växtskyddskonventionen (IPPC), Internationella byrån för epizootiska sjukdomar (OIE) och Codex Alimentarius-kommissionen.

3. Parterna är överens om att främja ömsesidig förståelse och samarbete rörande sanitära och fytosanitära frågor samt djurskydd. En sådan kapacitetsutbyggnad bör utformas enligt vardera partens behov och genomföras i syfte att bistå parten när det gäller att följa den andra partens rättsliga ram.

4. Parterna ska snarast upprätta en dialog om sanitära och fytosanitära frågor om någondera parten begär detta, för att ta upp sanitära och fytosanitära frågor och andra därmed sammanhängande brådskande frågor inom ramen för denna artikel.

Artikel 16 Tekniska handelshinder

Parterna ska främja användningen av internationella standarder och samarbeta och utbyta information om standarder, förfaranden för bedömning av överensstämmelse och tekniska föreskrifter, särskilt inom ramen för WTO-avtalet om tekniska handelshinder.

Artikel 17

Tullsamarbete

1. Parterna kommer att lägga särskild vikt vid att öka säkerheten inom internationell handel, inbegripet transporttjänster, en effektiv tullövervakning av efterlevnaden av immateriella rättigheter och se till att det råder balans mellan underlättandet av handel och kampen mot bedrägerier och oegentligheter.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av andra former av samarbete enligt detta avtal uttalar parterna sitt intresse för att i framtiden överväga ingående av protokoll om tullsamarbete och ömsesidigt bistånd, inom den institutionella ram som fastställs i detta avtal.

Artikel 18

Handelslättnader

Parterna ska dela med sig av sin erfarenhet och undersöka möjligheterna att förenkla import-, export-, transiterings- och andra tullförfaranden, öka insynen i tull- och handelsregler, utveckla tullsamarbetet och mekanismerna för effektivt ömsesidigt administrativt bistånd, samt eftersträva samsyn och gemensamma åtgärder inom ramen för relevanta internationella initiativ, inbegripet handelslättnader.

Artikel 19 Investeringar

Parterna ska främja ett ökat investeringsflöde genom att utveckla ett attraktivt och stabilt klimat för ömsesidiga investeringar på grundval av en fortlöpande dialog som tar sikte på att öka förståelsen för och samarbetet om investeringsfrågor, utforska administrativa mekanismer för att underlätta investeringsflödena och främja stabila, överskådliga, öppna och icke-diskriminerande regler för investerare.

Parterna ska verka för att konkurrensregler införs och tillämpas effektivt och att det sprids information som främjar överskådlighet och rättslig säkerhet för företag som är verksamma på den andra partens marknad. Parterna bör utbyta åsikter om frågor som hänger samman med verksamhet som strider mot konkurrensreglerna och som kan påverka de bilaterala handels- och investeringsflödena negativt.

Artikel 21

Tjänster

Parterna ska inleda en fortlöpande dialog som i synnerhet syftar till informationsutbyte om parternas respektive regler och som främjar tillträdet till den andra partens marknad, kapitalkällor och teknik samt handeln med tjänster mellan de båda regionerna och på tredjelands marknader.

Artikel 22

Kapitalrörelser

Parterna ska sträva efter att underlätta rörligheten för kapital för att främja avtalets syften.

Artikel 23

Offentlig upphandling

Parterna ska sträva efter att fastställa förfaranderegler, inbegripet lämpliga bestämmelser om insyn och möjlighet till överklagande, som stöder upprättandet av ett effektivt upphandlingssystem som främjar optimal kostnadseffektivitet i offentlig upphandling och underlättar internationell handel.

Parterna ska verka för en ömsesidig öppning av de statliga upphandlingsmarknaderna, för att uppnå ömsesidiga fördelar.

Artikel 24

Öppenhet

Parterna erkänner betydelsen av öppenhet och korrekta rättsförfaranden i förvaltningen av sina lagar och andra författningar som rör handel, och bekräftar därför sina åtaganden enligt artikel X i Gatt 1994 och artikel III i Gats.

Artikel 25

Råvaror

1. Parterna är överens om att stärka samarbetet och främjandet av ömsesidig förståelse mellan parterna när det gäller råvaror.

2. Detta samarbete och främjande av ömsesidig förståelse bör riktas in på områden såsom den rättsliga ramen för råvarusektorerna (inbegripet förvaltningen av intäkterna från gruvdriften för socioekonomisk utveckling och regler för miljöskydd och säkerhet som rör gruv- och råvarusektorerna) och

handeln med råvaror. I syfte att främja ökat samarbete och djupare ömsesidig förståelse får vardera parten begära att särskilda sammanträden rörande råvaror sammankallas.

3. Parterna erkänner att en regelbaserad, öppen miljö utan diskriminering eller snedvridning är det bästa sättet att skapa förutsättningar som gynnar utländska direktinvesteringar i produktionen av och handeln med råvaror.

4. Parterna har, med beaktande av deras respektive ekonomiska politik och mål och i syfte att främja handeln, kommit överens om att verka för samarbete för att undanröja hinder för handeln med råvaror.

5. På begäran av endera parten kan varje fråga rörande handel med råvaror tas upp till diskussion vid gemensamma kommitténs och underkommittéernas sammanträden, som har befogenhet att fatta beslut i dessa frågor i enlighet med artikel 56 och med iakttagande av de principer som anges i styckena ovan.

Artikel 26

Regionalpolitik

Parterna ska främja politiken för regional utveckling.

Artikel 27 Skydd av immateriella rättigheter

1. Parterna bekräftar den stora vikt de fäster vid skyddet av immateriella rättigheter och åtar sig att införa lämpliga åtgärder för att sörja för lämpligt skydd för och lämplig kontroll av efterlevnaden av immateriella rättigheter, särskilt när det gäller immaterialrättsintrång.

Parterna är vidare överens om att så snart som möjligt ingå ett bilateralt avtal om geografiska beteckningar.

2. Parterna ska utbyta information och erfarenheter när det gäller frågor som rör praxis, främjande, spridning, effektivisering, förvaltning, harmonisering, skydd och effektiv tillämpning av immateriella rättigheter, förhindrande av intrång i sådana rättigheter, kampen mot varumärkesförfalskning och pirattillverkning, särskilt genom tullsamarbete och andra lämpliga former av samarbete, och upprättande och förstärkning av organisationer för kontroll och skydd av sådana rättigheter. Parterna ska bistå varandra när det gäller att förbättra skyddet, användningen och kommersialiseringen av immateriella rättigheter mot bakgrund av de europeiska erfarenheterna, och öka kunskapsspridningen på detta område.

Artikel 28

Underkommittén om handel och investeringar

1. Härmed inrättas en underkommitté om handel och investeringar.

2. Underkommittén ska bistå den gemensamma kommittén i utövandet av dess arbete, genom att behandla alla områden som omfattas av denna avdelning.

3. Underkommittén ska själv anta sin arbetsordning.

AVDELNING V SAMARBETE PÅ OMRÅDET RÄTTVISA, FRIHET OCH SÄKERHET

Artikel 29 Rättsstaten och rättsligt samarbete

1. I sitt samarbete på området rättvisa, frihet och säkerhet ska parterna fästa särskild vikt vid att befästa rättsstaten och stärka institutioner på alla nivåer inom brottsbekämpning och rättskipning i synnerhet.

2. Samarbetet mellan parterna ska också inbegripa ömsesidigt utbyte av information i fråga om rättssystem och lagstiftning. Parterna ska sträva efter att utveckla ömsesidig rättslig hjälp inom den befintliga rättsliga ramen.

Artikel 30 Skydd av personuppgifter

1. Parterna är överens om att samarbeta för att förbättra skyddet av personuppgifter i enlighet med högsta internationella normer, bl.a. FN:s riktlinjer för reglering av behandlingen av elektroniska dokument som innehåller personuppgifter (FN:s generalförsamlings resolution 45/95 av den 14 december 1990).

2. Samarbetet om skyddet av personuppgifter kan bland annat inbegripa tekniskt bistånd i form av utbyte av information och expertis.

Artikel 31 Samarbete om migration

1. Parterna ska upprätta samarbete för att förebygga olaglig invandring och olaglig närvaro av sina medborgare på den andra partens territorium.

2. Inom ramen för samarbetet för att förebygga olaglig invandring har parterna kommit överens om att utan dröjsmål återta sina medborgare som inte uppfyller, eller har upphört att uppfylla, gällande villkor för inresa till, vistelse eller bosättning på den andra partens territorium. Parterna ska i detta syfte förse sina medborgare med lämpliga identitetshandlingar. Om den person som ska återtas inte innehar någon handling eller något annat som styrker hans eller hennes medborgarskap, ska den behöriga diplomatiska eller konsulära beskickningen i den berörda medlemsstaten eller Mongoliet, på begäran av Mongoliet eller den berörda medlemsstaten vidta åtgärder för att intervjua personen för att fastställa vederbörandes medborgarskap.

3. EU kommer att bistå ekonomiskt i genomförandet av denna överenskommelse genom relevanta bilaterala samarbetsinstrument.

4. Parterna är överens om att på begäran av den ena parten föra förhandlingar om ett avtal mellan EU och Mongoliet som reglerar de särskilda skyldigheterna för parterna att återta sina egna medborgare och föreskriver en skyldighet att återta medborgare i andra länder och statslösa.

Artikel 32

Samarbete för narkotikabekämpning

1. Parterna ska samarbeta för att säkerställa en balanserad strategi genom effektiv samordning mellan behöriga myndigheter, bland annat från hälsoområdet, det rättsliga området, sektorerna tull och inrikes frågor samt andra relevanta sektorer, i syfte att minska tillgången på, handeln med och efterfrågan på olaglig narkotika, med respekt för de mänskliga rättigheterna. Samarbetet ska också syfta till att minska narkotikans skadeverkningar, bekämpa produktion av, handel med och

användning av syntetisk narkotika, och att effektivare förebygga avledningen av kemiska prekursorer till olaglig framställning av narkotika och psykotropa ämnen.

2. Parterna ska komma överens om hur samarbetet ska genomföras för att dessa mål ska kunna uppnås. Åtgärderna ska baseras på gemensamt överenskomna principer som överensstämmer med relevanta internationella konventioner, den politiska förklaringen och den särskilda förklaring om de vägledande principerna för att minska efterfrågan på narkotika som godkändes vid Förenta nationernas generalförsamlings tjugonde extra session om narkotika i juni 1998, och den politiska förklaring och handlingsplan som antogs vid FN:s narkotikakommissions 52:a session i mars 2009.

3. Samarbetet mellan parterna ska inbegripa tekniskt och administrativt bistånd, särskilt på följande områden: utarbetande av nationell lagstiftning och nationella strategier, inrättande av nationella institutioner och informationscentrum, stöd till insatser från det civila samhället på narkotikaområdet och insatser för att minska efterfrågan på narkotika liksom skador orsakade av narkotika, utbildning av personal, narkotikarelaterad forskning, samt förhindrande av avledning av narkotikapreursorer som används för olaglig tillverkning av narkotika eller psykotropa ämnen. Parterna får komma överens om att inbegripa andra områden.

Artikel 33 Samarbete för att bekämpa organiserad brottslighet och korruption

Parterna är överens om att samarbeta för att bekämpa organiserad brottslighet, ekonomisk brottslighet och korruption. Syftet med detta samarbete ska särskilt vara att verka för och genomföra relevanta internationella standarder och instrument, t.ex. FN:s konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet och dess tilläggsprotokoll och FN:s konvention mot korruption.

Artikel 34 Samarbete om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism

1. Parterna är överens om att det är nödvändigt att sträva efter och samarbeta för att förhindra att deras finansiella system och särskilda icke-finansiella företag och yrken används för att tvätta vinningen av alla former av brottslig verksamhet, såsom narkotikahandel och korruption.

2. Båda parter är överens om att främja tekniskt och administrativt bistånd för att utarbeta och genomföra bestämmelser och införa effektivt fungerande mekanismer för att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism. Samarbetet ska särskilt möjliggöra utbyte av relevanta upplysningar inom ramen för respektive lagstiftning liksom antagande av lämpliga standarder för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism motsvarande de standarder som antagits av unionen och de relevanta internationella organ som är verksamma på detta område, såsom arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF).

AVDELNING VI SAMARBETE PÅ ANDRA OMRÅDEN

Artikel 35 Samarbete på området mänskliga rättigheter

1. Parterna är överens om att samarbeta för att främja och effektivt försvara mänskliga rättigheter, inbegripet med avseende på ratificeringen och genomförandet av internationella instrument på området mänskliga rättigheter.

2. Detta samarbete kan bland annat omfatta att

- a) stödja utarbetande och genomförande av en nationell handlingsplan för mänskliga rättigheter,
- b) främja respekten för mänskliga rättigheter och anordna utbildning rörande mänskliga rättigheter,
- c) stärka nationella och regionala institutioner med anknytning till mänskliga rättigheter,
- d) upprätta en meningsfull, brett upplagd dialog om mänskliga rättigheter,
- e) stärka samarbetet inom de FN-institutioner som är verksamma på området mänskliga rättigheter.

Artikel 36 Samarbete om finansiella tjänster

1. Parterna är överens om att åstadkomma en tillnärmning av gemensamma regler och normer och att stärka samarbetet i syfte att förbättra redovisnings-, tillsyns- och regleringssystemen inom banksektorn och försäkringssektorn och i andra delar av den finansiella sektorn.

2. Parterna ska samarbeta för att utarbeta ett regelverk och en rättslig ram, utveckla infrastruktur och mänskliga resurser samt införa företagsstyrning och internationella redovisningsnormer på Mongoliets kapitalmarknad inom ramen för bilateralt samarbete i enlighet med Gats och WTO-överenskommelsen om åtaganden rörande finansiella tjänster.

Artikel 37 Dialog om den ekonomiska politiken

1. Parterna är överens om att samarbeta för att främja utbytet av information om sin ekonomiska utveckling och ekonomiska politik och att utbyta erfarenheter rörande samordningen av den ekonomiska politik som förs inom ramen för regionalt ekonomiskt samarbete och regional integration.

2. Parterna ska sträva efter att fördjupa dialogen mellan sina myndigheter när det gäller ekonomiska frågor som enligt överenskommelse mellan parterna får omfatta sådana områden som penningpolitik, finanspolitik (inbegripet företagsbeskattnings), offentliga finanser, makroekonomisk stabilitet och utlandsskuld.

3. Parterna ska samarbeta och främja ömsesidig förståelse mellan parterna på området ekonomisk diversifiering och industriell utveckling.

Artikel 38 God förvaltning på skatteområdet

För att stärka och utveckla ekonomin och samtidigt ta hänsyn till behovet av att utarbeta ett lämpligt regelverk erkänner parterna principerna om god förvaltning på skatteområdet och förbinder sig att genomföra dessa principer, i enlighet med medlemsstaternas åtagande på EU-nivå. Utan att detta ska påverka unionens eller medlemsstaternas befogenheter kommer parterna därför att förbättra det internationella samarbetet på skatteområdet, underlätta rättmätig skatteuppbörd och utarbeta åtgärder för att effektivt genomföra ovan nämnda principer.

Parterna är överens om att, med beaktande av sin ekonomiska politik och sina ekonomiska mål, främja det industripolitiska samarbetet på alla områden som bedöms lämpliga, i syfte att förbättra konkurrenskraften för små och medelstora företag, bland annat genom följande åtgärder:

- a) Utbyta information och erfarenheter om olika sätt att skapa allmänna förutsättningar för små och medelstora företag att förbättra sin konkurrenskraft.
- b) Främja kontakter mellan ekonomiska aktörer och uppmuntra till gemensamma investeringar, upprättande av samriskföretag och informationsnät, framför allt genom befintliga övergripande EU-program som stimulerar överföringar av mjuk och hård teknik mellan parterna.
- c) Tillhandahålla information och främja innovationer och utbyte av bästa praxis när det gäller tillgång till finansiering, inbegripet för mikroföretag och småföretag.
- d) Underlätta och stödja relevant verksamhet inom den privata sektorn hos bägge parter.
- e) Främja arbete under anständiga villkor, företags sociala ansvar och deras redovisningsskyldighet samt uppmuntra till ansvarsfullt handlande från företagets sida och hållbar konsumtion och produktion. I samarbetet ska också konsumentdimensionen beaktas, t.ex. när det gäller produktinformation och konsumentens roll på marknaden.
- f) Genomföra gemensamma forskningsprojekt inom utvalda områden av näringslivet och samarbete i fråga om standarder, förfaranden för bedömning av överensstämmelse och tekniska föreskrifter, enligt överenskommelse mellan parterna.
- g) Tillhandahålla bistånd i form av information om modernisering av tekniken för rening av avloppsvatten från läderindustrin.
- h) Utbyta information, rekommendationer till parterna och samarbetsmöjligheter när det gäller handel och investeringar, med hjälp av befintliga nätverk som är tillgängliga för båda parterna.
- i) Stödja samarbete mellan privata företag hos båda parterna, särskilt mellan små och medelstora företag.
- j) Överväga att förhandla om ett ytterligare avtal om informationsutbyte, workshopar om ökat samarbete och andra PR-evenemang för små och medelstora företag hos båda parterna.
- k) Tillhandahålla information om tekniskt bistånd för export av livsmedel och jordbruksprodukter till den europeiska marknaden inom ramen för EU:s system för förmånsbehandling.

Artikel 40

Turism

1. Parterna ska sträva efter att förbättra informationsutbytet och fastställa bästa praxis i syfte att sörja för en balanserad och hållbar utveckling av turismen i enlighet med Världsturistorganisationens globala uppförandekod för turism och de hållbarhetsprinciper som ligger till grund för den lokala Agenda 21-processen.

2. Parterna är överens om att utveckla samarbetet för att bevara och optimera naturarvets och kulturarvets potential, lindra de negativa verkningarna av turismen och öka turistnäringens positiva bidrag till den hållbara utvecklingen av lokalsamhällen, bland annat genom att utveckla ekoturism som respekterar lokalsamhällets och ursprungsbefolkningars integritet och intressen samt förbättra utbildningen inom turistnäringen.

Artikel 41 Informationssamhället

1. Parterna erkänner att informations- och kommunikationsteknik är centrala delar av det moderna livet och av avgörande betydelse för ekonomisk och social utveckling, och de kommer att sträva efter att utbyta synpunkter om sina respektive strategier på detta område i syfte att främja ekonomisk utveckling.

2. Samarbetet på detta område ska inriktas bl.a. på följande:

a) Deltagande i en omfattande regional dialog om de olika aspekterna av informationssamhället, särskilt strategier för och reglering av elektronisk kommunikation, bland annat samhällsomfattande tjänster, utfärdande av licenser och allmänna tillstånd, skydd av privatlivet och personuppgifter samt tillsynsmyndighetens oberoende och effektivitet.

b) Samtrafikförmåga och driftskompatibilitet mellan parternas nät och tjänster och asiatiska nät och tjänster.

c) Standardisering och spridning av ny informations- och kommunikationsteknik.

d) Främjande av forskningssamarbete mellan parterna på området informations- och kommunikationsteknik.

e) Samarbete om digital-tv, t.ex. utbyte av erfarenheter om införandet, regleringsaspekter och i synnerhet spektrumhantering och forskning.

f) Samarbete kring gemensamma forskningsprojekt på området informations- och kommunikationsteknik.

g) Säkerhetsaspekter rörande informations- och kommunikationsteknik samt kampen mot it-brottslighet.

h) Bedömning av överensstämmelse när det gäller telekommunikation, inbegripet radioutrustning.

i) Samarbete om utveckling av bredbandsnät.

j) Utbyte av information om konkurrenspolitik på området informations- och kommunikationsteknik.

Artikel 42 Det audiovisuella området och medier

Parterna kommer att uppmuntra, stödja och underlätta utbyte, samarbete och dialog mellan sina berörda institutioner och aktörer på det audiovisuella området

och på medieområdet. De är överens om att upprätta en regelbunden politisk dialog på dessa områden.

Prop. 2013/14:163

Artikel 43 Vetenskapligt och tekniskt samarbete

1. Parterna är överens om att samarbeta på det vetenskapliga och tekniska området på områden som är av intresse och till nytta för båda parterna.

2. Syftet med detta samarbete ska vara att

a) uppmuntra utbyte av information och sakkunskap om vetenskap och teknik, bland annat när det gäller genomförandet av politik och program,

b) främja forskningspartnerskap mellan parternas forskarsamfund, forskningscentrum, universitet och näringsliv,

c) stödja forskarnas utbildning och rörlighet,

d) uppmuntra deltagande från parternas högre utbildningsanstalter, forskningscentrum och industri, inbegripet små och medelstora företag i parternas respektive program på området forskning och teknisk utveckling,

3. Samarbetet kan ske i form av gemensamma forskningsprojekt och forskningsutbyten, möten och utbildning av forskare inom ramen för internationella fortbildnings-, mobilitets- och utbytesprogram, i syfte att ge största möjliga spridning av forskningsresultat, lärande och bästa praxis.

4. Verksamheten ska vara förenlig med båda parternas lagar och andra författningar. Samarbetet bör baseras på principerna om ömsesidighet, rättvis behandling och ömsesidig nytta och säkerställa ett tillräckligt skydd av immateriell äganderätt.

5. Parterna är överens om att göra sitt yttersta för att öka den allmänna medvetenheten om de möjligheter som erbjuds av deras respektive program för samarbete på det vetenskapliga och tekniska området.

Artikel 44 Energi

1. Parterna ska sträva efter att förbättra samarbetet inom energisektorn i följande syfte:

a) Förbättra energitryggheten genom att diversifiera energiförsörjningen och utveckla nya, hållbara, innovativa och förnybara energikällor, bland annat biobränslen och biomassa, vind- och solenergi samt vattenkraftproduktion, främja utarbetandet av lämpliga politiska ramar i syfte att skapa gynnsamma förhållanden för investeringar och rättvisa konkurrensvillkor för förnybara energikällor samt integrera dessa aspekter i relevanta politikområden.

b) Med hjälp av insatser på såväl utbudssidan som efterfrågesidan uppnå en rationell användning av energi, genom att främja energieffektivitet i produktion, transport, distribution och slutanvändning av energi.

c) Främja tillämpning av internationellt erkända standarder för kärnsäkerhet, icke-spridning och kärnämneskontroll.

d) Främja överföring av teknik som syftar till hållbar energiproduktion och energianvändning.

e) Främja kapacitetsuppbyggnad och underlätta investeringar på detta område på grundval av öppna, icke-diskriminerande och marknadsanpassade handelsregler.

2. För detta ändamål har parterna enats om att främja kontakter och gemensam forskning i båda parter intresse, särskilt genom relevanta regionala och internationella ramar. Med hänvisning till artikel 43 och slutsatserna från världstoppmötet om hållbar utveckling, som ägde rum i Johannesburg 2002, noterar parterna vikten av att man tar upp frågan om sambandet mellan tillgång till energitjänster till ett överkomligt pris och hållbar utveckling. Detta skulle kunna ske med hjälp av Europeiska unionens energiinitiativ som lanserades vid världstoppmötet om hållbar utveckling.

3. Handeln med kärnmaterial ska bedrivas i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen. Om nödvändigt skall handel med kärnmaterial omfattas av bestämmelserna i ett särskilt avtal som skall slutas mellan Europeiska atomenergigemenskapen och Mongoliet.

Artikel 45 Transport

1. Parterna är överens om att samarbeta inom alla relevanta områden av transportpolitiken i syfte att förbättra investeringsmöjligheterna, förbättra gods- och passagerartransporterna, främja säkerheten på luftfartsområdet, bekämpa piratdåd, skydda miljön samt förbättra effektiviteten i transportsystemen.

2. Samarbetet mellan parterna på detta område ska syfta till att främja följande:

a) Informationsutbyte mellan parterna om deras respektive politik och praxis i fråga om transport, särskilt avseende transport i städer och på landsbygden, lufttransporter, transportlogistik och sammankoppling och driftskompatibilitet när det gäller kombinerade transportnät och förvaltning av vägar, järnvägar och flygplatser.

b) Frågor rörande satellitnavigering, med tonvikt på angelägenheter av gemensamt intresse som rör regelverket, industriella frågor och marknadsutveckling. Hänsyn kommer härvid att tas till de europeiska globala systemen för satellitnavigering Egnos och Galileo.

c) En dialog på området för lufttransporttjänster i syfte att undersöka möjligheterna att utveckla förbindelser på områden som flygsäkerhet, luftfartsskydd, miljö, flygledning, tillämpningen av konkurrenslagstiftningen och ekonomiska bestämmelser för luftfartsindustrin, i syfte att främja tillnärmning av lagstiftningen och undanröja hinder för affärsverksamhet. Samarbetsprojekt på området civil luftfart som är av ömsesidigt intresse bör främjas ytterligare. På denna grundval kommer parterna att undersöka möjligheterna till ett närmare samarbete på området civil luftfart.

d) Minskning av utsläppen av växthusgaser från transportsektorn.

e) Genomförande av standarder på säkerhets- och miljöområdet, särskilt när det gäller lufttransport, i överensstämmelse med relevanta internationella konventioner.

f) Samarbete i lämpliga internationella forum i syfte att säkerställa bättre efterlevnad av internationella föreskrifter och att verka för de mål som anges i denna artikel.

Artikel 46 Utbildning och kultur

1. Parterna är överens om att främja utbildning och kulturellt samarbete som tar hänsyn till deras mångfald i syfte att öka den ömsesidiga förståelsen och kunskapen om varandras kulturer. I detta syfte kommer parterna att stödja och främja sina respektive kulturinstitutioners och civila samhällets verksamhet.

2. Parterna ska sträva efter att vidta lämpliga åtgärder för att främja kulturellt utbyte och genomföra gemensamma initiativ inom olika kulturella kretsar, däribland samarbete för att bevara kulturarv med hänsyn till den kulturella mångfalden.

3. Parterna är överens om att samråda och samarbeta i relevanta internationella forum, såsom Unesco, för att verka för gemensamma mål och främja den kulturella mångfalden och skyddet för kulturarvet. När det gäller kulturell mångfald är parterna också överens om att främja ratificeringen och genomförandet av Unescos konvention om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar, som antogs den 20 oktober 2005.

4. Parterna ska vidare lägga vikt vid åtgärder som syftar till att skapa kontakter mellan deras respektive specialistorgan, främja utbyte av information, sakkunskap, studenter, experter, ungdomar och ungdomsledare och tekniska resurser och utnyttja de möjligheter som EU-programmen erbjuder i Asien på utbildnings- och kulturområdet liksom den erfarenhet som båda parter har vunnit på detta område. Båda parter är också överens om att främja genomförandet av relevanta program för högre utbildning såsom Erasmus Mundus-programmet för att främja samarbete och modernisering inom den högre utbildningen och uppmuntra rörlighet i den akademiska världen.

Artikel 47 Miljö, klimatförändring och naturresurser

1. Parterna är överens om att det är nödvändigt att bevara och förvalta naturresurserna och den biologiska mångfalden på ett hållbart sätt, eftersom detta är förutsättningen för nuvarande och kommande generationers utveckling.

2. Parterna är överens om att samarbetet på detta område ska vara inriktat på att bevara och förbättra miljön i syfte att uppnå hållbar utveckling. Resultatet av världstoppmötet om hållbar utveckling och genomförandet av relevanta multilaterala miljöavtal ska beaktas i samband med alla åtgärder som parterna vidtar inom ramen för detta avtal.

3. Parterna är överens om att samarbeta i fråga om klimatförändringen, i syfte att anpassa sig till klimatförändringens negativa effekter, begränsa utsläppen av växthusgaser och styra sina ekonomier mot koldioxid snål tillväxt. Parterna kommer att utreda möjligheterna att använda mekanismer för koldioxidmarknaden.

4. Parterna är överens om att samarbeta för att få handels- och miljöpolitiken att samverka på ett effektivare sätt och för att integrera miljöaspekterna i alla samarbetsområden i ännu större utsträckning.

5. Parterna ska sträva efter att fortsätta och stärka sitt samarbete inom ramen för de regionala programmen för miljöskydd, i synnerhet när det gäller följande:

- a) Ökad medvetenhet om miljöfrågor och ökat lokalt deltagande, bland annat ursprungs- och lokalbefolkningarnas deltagande i insatser för miljöskydd och hållbar utveckling.
- b) Ta itu med klimatförändringen särskilt när det gäller dess inverkan på miljö och naturresurser.
- c) Uppbyggnad av kapacitet för att delta i och genomföra multilaterala avtal på miljöområdet, inbegripet avtal om biologisk mångfald och kemiska faror.
- d) Främjande och användning av teknik, produkter och tjänster som är miljövänliga, bland annat med hjälp av rättsliga och ekologiskt sunda instrument.
- e) Förbättrad skogsförvaltning, inbegripet bekämpning av olaglig avverkning och därmed sammanhängande handel, och främjande av hållbar skogsförvaltning.
- f) Förhindrande av olagliga gränsöverskridande förflyttningar av fast och farligt avfall och produkter av levande modifierade organismer.
- g) Förbättring av luftkvaliteten, miljöriktig avfallshantering, hållbar förvaltning av vattenresurserna och kemikaliehantering samt främjande av en hållbar konsumtion och produktion.
- h) Skydd och bevarande av mark och hållbar markförvaltning.
- i) Effektiv förvaltning av nationalparker och fastställande och skydd av områden för biologisk mångfald och känsliga ekosystem, varvid hänsyn ska tas till behoven hos de lokal- och ursprungsbefolkningar som bor i eller i närheten av dessa områden.

6. Parterna ska främja ömsesidigt tillträde till sina program inom detta område, i enlighet med de specifika villkor som fastställs i dessa program, enligt följande:

- Upprätta ett nätverk för övervakning av vattenreserver och modernisering av dessa.
- Införande av teknik för avsaltning och återanvändning av vatten.
- Utveckling av ekoturism.

Artikel 48

Jordbruk, boskapsskötsel, fiske och landsbygdsutveckling

Parterna är överens om att uppmuntra till dialog rörande jordbruk, boskapsskötsel, fiske och landsbygdsutveckling. Parterna kommer att utbyta information om och etablera förbindelser på följande områden:

- a) Jordbrukspolitik och allmänna utsikter för jordbruket i världen.
- b) Möjligheterna att underlätta handeln med växter, djur, boskap och produkter av dessa, i syfte att ytterligare utveckla den lätta industrin på landsbygden.

- c) Djurs och boskaps välbefinnande.
- d) Politik för landsbygdsutveckling.
- e) Utbyte av erfarenheter och nätverk för samarbete mellan lokala eller ekonomiska aktörer på särskilda områden som forskning och tekniköverföring.
- f) Hälsa- och kvalitetspolitik avseende växter, djur och boskap och i synnerhet skyddade geografiska beteckningar.
- g) Förslag och initiativ till samarbete som läggs fram för internationella jordbruksorganisationer.
- h) Utveckling av ett hållbart och miljövänligt jordbruk, inbegripet växtodling, biobränslen och överföring av bioteknik.
- i) Växtförädlingskydd, fröteknik, bioteknik i jordbruket.
- j) Utveckling av databaser och informationsnätverk för jordbruk och boskapsskötsel.
- k) Utbildning på jordbruksområdet och det veterinära området.

Artikel 49 Hälsa

1. Parterna är överens om att samarbeta i hälso- och sjukvårdssektorn på områdena reform av hälso- och sjukvårdssystemet, allvarliga smittsamma sjukdomar och hot mot hälsan, icke-överförbara sjukdomar samt internationella hälsoavtal, i syfte att förbättra hälsoförhållandena och höja folkhälsolivån.
2. Detta samarbete ska i huvudsak ske med hjälp av
 - a) övergripande program som syftar till en systematisk reform av hälso- och sjukvårdssektorn, bland annat genom förbättring av hälso- och sjukvårdssystemen, vårdtjänsterna, hälsoförhållandena och hälsoupplysningen,
 - b) gemensamma åtgärder rörande epidemiologi, däribland samarbete för att i ett tidigt skede förebygga hot mot hälsan såsom fågelinfluensa, influensaepidemier och andra allvarliga smittsamma sjukdomar,
 - c) förebyggande och bekämpning av icke-överförbara sjukdomar genom utbyte av information och bästa praxis, främjande av en hälsosam livsstil, arbete med faktorer som påverkar hälsan såsom näringsintag och narkotika-, alkohol- och nikotinberoende,
 - d) främjande och genomförande av internationella hälsoavtal, såsom ramkonventionen om tobakskontroll och Världshälsoorganisationens internationella hälsoreglemente.

Artikel 50 Sysselsättning och sociala frågor

1. Parterna är överens om att stärka samarbetet på området sysselsättning och sociala frågor, inbegripet samarbete i fråga om regional och social sammanhållning, hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, jämställdhet mellan kvinnor och män och arbete under anständiga villkor, i syfte att stärka globaliseringens sociala dimension.

2. Parterna bekräftar behovet av att stödja globaliseringsprocessen, eftersom denna gynnar alla, och att främja en full och produktiv sysselsättning och arbete under anständiga villkor, vilket är en förutsättning för en hållbar utveckling och fattigdomsbekämpning i enlighet med FN:s generalforsamlings resolution 60/1 av den 24 oktober 2005 (slutsatserna från världstoppmötet) och ministerförklaringen från högnivåmötet i FN:s ekonomiska och sociala råd i juli 2006 (FN:s ekonomiska och sociala råd E/2006/L.8 av den 5 juli 2006). Parterna ska ta hänsyn till sina särdrag och till sina skillnader i fråga om sociala och ekonomiska förhållanden.

3. Parterna bekräftar sitt åtagande att till fullo iakttä och effektivt genomföra internationellt erkända arbetsnormer och sociala normer, särskilt enligt ILO-deklarationen från 1988 om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet och ILO-deklarationen från 2008 om social rättvisa för en rättvis globalisering. Genomförandet av relevanta multilaterala avtal om sociala frågor och arbetsmarknadsfrågor ska beaktas i samband med alla åtgärder som parterna vidtar inom ramen för detta avtal. Parterna är överens om att samarbeta och tillhandahålla tekniskt bistånd efter behov i syfte att ratificera och effektivt genomföra alla ILO-konventioner som omfattas av ILO-deklarationen från 1998 och andra relevanta konventioner.

4. Samarbetet får ta sig uttryck bl.a. i särskilda program och projekt som parterna kommit överens om och i dialog, samarbete och initiativ på bilateral eller multilateral nivå, t.ex. inom ramen för ILO, rörande frågor av gemensamt intresse.

Artikel 51 Statistik

1. Parterna är överens om att främja harmoniseringen av statistiska metoder och statistisk praxis, inbegripet insamling och spridning av statistik, och härigenom göra det möjligt för parterna att på en för båda godtagbar grund använda statistik avseende handel med varor och tjänster, och mera allmänt, statistik avseende alla andra områden som omfattas av detta avtal som lämpar sig för statistisk insamling, bearbetning, analys och spridning av statistik.

2. Parterna är överens om att främja etablerandet av direktkontakt mellan de behöriga myndigheterna i syfte att stärka det vänskapliga samarbetet på statistikområdet, stärka statistikorganens kapacitetsutbyggnad genom att modernisera de statistiska systemen och förbättra deras kvalitet, utveckla de mänskliga resurserna, genomföra utbildning på alla relevanta områden och stödja de nationella statistiska systemen, som har organiserats i enlighet med internationellt etablerad praxis, inbegripet nödvändig infrastruktur.

3. Samarbetet ska omfatta områden av gemensamt intresse, med tonvikt på

I. Ekonomisk statistik:

a. Nationalräkenskaper

b. Företagsstatistik och företagsregistrering

c. Statistik över jordbruk, boskapsskötsel och landsbygdsutveckling

d. Miljö och mineraltillgångar

- e. Industri
- f. Utrikeshandel med varor och tjänster
- g. Statistik över parti- och detaljhandel
- h. Policy för översyn av statistiken
- i. Livsmedelstrygghet

j. Betalningsbalans

II. Social statistik:

a. Jämställdhetsstatistik

b. Migrationsstatistik

c. Hushållsundersökning

III. Informationsteknik:

a. Utbyte av erfarenheter rörande elektronisk teknik och metoder för trygghet av informationssäkerhet, skydd och lagring av information och skydd av privatlivet samt omsättande av dessa erfarenheter i praktiken

b. Utbyte av erfarenheter av att upprätta en Internetbaserad databas för konsumenter, med en användarvänlig webbplats, inbegripet utbildning på detta område

c. Stöd till de IT-ansvariga på Mongoliets nationella statistikkontor för upprättande av databasen

d. Samarbete om utbildning av användare i användning av databasen.

Artikel 52

Det civila samhället

1. Parterna erkänner det organiserade civila samhällets roll (i synnerhet den akademiska världens) och potentiella bidrag till dialogen och samarbetsprocessen inom ramen för detta avtal och är överens om att främja en effektiv dialog med det organiserade civila samhället och sörja för att det faktiskt deltar.

2. Med förbehåll för respektive parts rättsliga och administrativa bestämmelser kan det civila samhället

a) delta i beslutsprocessen på nationell nivå i enlighet med de demokratiska principerna,

b) informeras om och, i alla stadier av utvecklingsprocessen, delta i samråd om utvecklings- och samarbetsstrategier och sektorspolitik, särskilt på områden som berör det,

c) tilldelas finansiella medel i den mån parternas interna regler tillåter detta samt ta emot stöd till kapacitetsuppbyggnad på viktiga områden,

d) delta i genomförandet av samarbetsprogram på områden som berör det.

Artikel 53 Samarbete för modernisering av staten och den offentliga förvaltningen

Parterna är överens om att samarbeta i syfte att modernisera den offentlig förvaltningen. Samarbetet på detta område ska vara inriktat på att

- a) öka den organisatoriska effektiviteten,
- b) öka institutionernas effektivitet när det gäller tillhandahållande av tjänster,
- c) sörja för en öppen förvaltning av offentliga medel och för redovisningsskyldighet,
- d) förbättra den rättsliga och institutionella ramen,
- e) bygga upp kapacitet för utformning och genomförande av strategier (tillgång till offentliga tjänster, utformning och genomförande av budgeten, korruptionsbekämpning),
- f) stärka rättsväsendet och
- g) reformera säkerhetssystemet.

Artikel 54

Samarbete om riskhantering

1. Parterna har enats om att öka sitt samarbete på området riskhantering i samband med utarbetandet och genomförandet av åtgärder som syftar till att minska riskerna på lokal nivå och hantera konsekvenserna av naturkatastrofer på alla nivåer i samhället. Man bör särskilt prioritera förebyggande åtgärder och en aktiv strategi för hantering av faror som innebär att man minskar risken och utsattheten för naturkatastrofer.

2. Samarbetet på detta område ska inriktas på följande aspekter:

- a. Katastrofriskreducering, katastrofförebyggande och begränsning av verkningarna av naturkatastrofer.
- b. Kunskapshantering, innovationer, forskning och utbildning, så att det på alla nivåer skapas en kultur präglad av säkerhet och motståndskraft.
- c. Katastrofberedskap.
- d. Utarbetande av en politik, kapacitetssupplyggnad och skapande av samförstånd på området katastrofhantering.
- e. Katastrofinsatser.
- f. Riskbedömning och kontroll.

AVDELNING VII

Artikel 55

Resurser för samarbete och skydd av ekonomiska intressen

1. Parterna är överens om att ställa nödvändiga resurser, bland annat finansiella medel, till förfogande i den utsträckning som deras respektive resurser och bestämmelser tillåter detta, i syfte att uppfylla de samarbetsmål som fastställs i detta avtal.

2. Parterna är överens om att främja utvecklingen och genomförandet av ömsesidigt tekniskt och administrativt bistånd som syftar till att effektivt skydda deras ekonomiska intressen på området utvecklingsbistånd och inom ramen för annan samarbetsverksamhet som erhåller finansiering. Parterna ska utan dröjsmål svara på en begäran om ömsesidigt administrativt bistånd som framställs av endera partens rättsliga eller utredande myndigheter i syfte att stärka kampen mot bedrägerier och oegentligheter.

3. Parterna ska uppmana Europeiska investeringsbanken att fortsätta sin verksamhet i Mongoliet, i enlighet med dess egna förfaranden och kriterier för finansiering.

4. Parterna ska genomföra det finansiella stödet i enlighet med principerna om sund ekonomisk förvaltning och samarbeta för att skydda EU:s och Mongoliets ekonomiska intressen. Parterna ska vidta verkningfulla åtgärder för att förhindra och bekämpa bedrägerier, korruption och all annan olaglig verksamhet, bl.a. genom ömsesidigt administrativt och rättsligt bistånd på de områden som omfattas av detta avtal. Alla andra avtal eller finansieringsinstrument som kan komma att ingås mellan parterna ska innehålla specifika klausuler om ekonomiskt samarbete som ska inbegripa granskningar på plats, inspektioner och kontroller samt bedrägeribekämpningsåtgärder, bl.a. sådana som vidtas av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning.

AVDELNING VIII INSTITUTIONELL RAM

Artikel 56 Gemensam kommitté

1. Parterna är överens om att inom ramen för detta avtal inrätta en gemensam kommitté som består av företrädare på en lämplig högre tjänstemannanivå från båda sidorna och som ska ha följande uppgifter:

- a) Övervaka att detta avtal fungerar väl och tillämpas korrekt.
- b) Fastställa prioriteringar i förhållande till detta avtals syften.
- c) Utfärda rekommendationer för hur målen för detta avtal ska uppnås.

2. För att detta avtals mål ska kunna nås ska den gemensamma kommitté och den underkommitté som inrättas genom artikel 28 ha befogenheter att fatta beslut i de fall som föreskrivs i detta avtal. Beslut ska upprättas genom överenskommelse mellan parterna, efter det att de har slutfört de respektive interna förfaranden som krävs för att fastställa båda parternas ståndpunkt. Beslut ska vara bindande för parterna, som ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att genomföra dem.

3. Gemensamma kommittén ska normalt sammanträda varje år, växelvis i Ulaanbaatar och Bryssel, på en dag som ska fastställas genom ömsesidig överenskommelse. Extraordinära möten får också sammankallas genom överenskommelse mellan parterna. Ordförandeskapet i gemensamma kommittén ska innehåsa växelvis av de båda parterna. Dagordningen för gemensamma kommitténs sammanträden ska fastställas genom överenskommelse mellan parterna.

4. Gemensamma kommittén får upprätta specialiserade arbetsgrupper som ska bistå den i dess arbete. Arbetsgrupperna ska vid varje sammanträde lämna en detaljerad rapport om sin verksamhet till gemensamma kommittén.

5. Parterna är överens om att gemensamma kommittén även ska ha till uppgift att sörja för att de sektorsavtal eller sektorsprotokoll som eventuellt ingåtts eller kan komma att ingås mellan parterna fungerar väl.

6. Gemensamma kommittén ska anta sin egen arbetsordning.

AVDELNING IX

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 57 Klausul om framtida utveckling

1. Parterna får genom ömsesidigt samtycke utvidga detta avtal i syfte att öka samarbetet, inbegripet komplettera det genom avtal eller protokoll inom specifika sektorer eller verksamhetsområden.

2. När det gäller genomförandet av detta avtal får endera parten framföra förslag om att utvidga samarbetets räckvidd, med beaktande av de erfarenheter som gjorts i samband med tillämpningen av avtalet.

Artikel 58 Andra avtal

Utan att det påverkar tillämpningen av de relevanta bestämmelserna i fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt får varken detta avtal eller någon åtgärd som vidtas inom ramen för detta avtal påverka medlemsstaternas befogenheter att genomföra bilateralt samarbete med Mongoliet eller att, i förekommande fall, ingå nya partnerskaps- och samarbetsavtal med Mongoliet.

Detta avtal ska inte påverka tillämpningen eller genomförandet av åtaganden som respektive part gör gentemot tredje part.

Artikel 59

Fullgörande av skyldigheter

1. Var och en av parterna får hänskjuta alla skiljaktigheter avseende tillämpningen eller tolkningen av detta avtal till gemensamma kommittén.

2. Om någon av parterna anser att den andra parten har underlåtit att fullgöra någon av sina skyldigheter enligt detta avtal, får den vidta lämpliga åtgärder.

3. Utom i särskilt brådskande fall ska den dessförinnan förse gemensamma kommittén med alla relevanta uppgifter som krävs för att göra en noggrann

undersökning av situationen i syfte att finna en lösning som är godtagbar för båda parterna. Prop. 2013/14:163

4. Vid valet av åtgärder ska i första hand de åtgärder tillgripas som minst stör avtalets tillämpning. Åtgärderna ska omedelbart anmälas till den andra parten, och om denna så begär ska parterna samråda om åtgärderna i gemensamma kommittén.

5. För den korrekta tolkningen och den praktiska tillämpningen av detta avtal är parterna överens om att begreppet i särskilt brådskande fall i punkt 3 avser fall då en av parterna har begått en väsentlig överträdelse av avtalet. Ett väsentligt avtalsbrott består i

i) en sådan vägran att fullgöra avtalet som inte sanktioneras av allmänna regler i internationell rätt, eller

ii) en överträdelse av någon av avtalets väsentliga delar enligt artiklarna 1.1 och 3.

Artikel 60

Hjälpmedel

I syfte att underlätta samarbetet inom ramen för detta avtal är båda parterna överens om att bevilja tjänstemän och experter som deltar i genomförandet av samarbetet de hjälpmedel som de behöver för att utföra sina uppgifter, i enlighet med båda parternas interna regler och föreskrifter.

Artikel 61

Territoriell tillämpning

Detta avtal ska tillämpas inom de territorier där fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är tillämpliga, på de villkor som fastställs i de fördragen, å ena sidan, och på Mongoliets territorium, å andra sidan.

Artikel 62

Definition av parterna

I detta avtal avses med parterna unionen eller dess medlemsstater eller unionen och dess medlemsstater, i enlighet med deras respektive befogenheter, å ena sidan, och Mongoliet, å andra sidan.

Artikel 63

Ikraftträdande och varaktighet

1. Detta avtal träder i kraft den första dagen i den månad som följer på den dag då den senare parten har underrättat den andra parten om att de rättsliga förfaranden som är nödvändiga för detta ändamål har slutförts.

2. Detta avtal är giltigt i fem år. Det ska automatiskt förlängas med perioder om ytterligare ett år, såvida inte någon av parterna skriftligen, sex månader innan den

berörda ettårsperioden har löpt ut, till den andra parten anmäler att den inte har för avsikt att förlänga avtalet.

3. Eventuella ändringar av detta avtal ska ske genom överenskommelse mellan parterna. Ändringarna ska träda i kraft först efter det att den senare parten har underrättat den andra parten om att alla nödvändiga formaliteter har slutförts.

4. Om en part inför en handelsordning rörande export av råvaror som är restriktivare än den ordning som gällde dagen för paraferingen av avtalet, såsom införande av nya förbud, begränsningar, tullar eller avgifter av varje slag som inte uppfyller de krav som fastställts i de relevanta bestämmelserna i artiklarna VIII, XI, XX eller XXI i Gatt 1994, eller inte är tillåtna inom ramen för ett WTO-undantag eller inte har godkänts av Gemensamma kommittén eller underkommittén om handel och investeringar enligt artikel 56, får den andra parten anta lämpliga åtgärder i enlighet med artikel 59.3 och 59.4.

5. Detta avtal får sägas upp av en av parterna genom skriftlig anmälan till den andra parten. Uppsägningen ska träda i kraft sex månader efter det att den andra parten har tagit emot anmälan.

Artikel 64 Anmälningar

Anmälningar enligt artikel 63 ska göras till Europeiska unionens råds generalsekretariat respektive Mongoliets utrikesministerium.

Artikel 65

Giltiga texter

Detta avtal är upprättat på bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska, ungerska och mongoliska språken, vilka samtliga texter är lika giltiga.

Europeiska unionen | Mongoliets regering |

Republiken Bulgarien

Konungariket Belgien

Republiken Tjeckien

Konungariket Danmark

Förbundsrepubliken Tyskland

Republiken Estland

Irland

Republiken Grekland

Konungariket Spanien

Republiken Frankrike

Republiken Italien

Republiken Cypern

Republiken Lettland

Republiken Litauen

Storhertigdömet Luxemburg

Republiken Ungern

Republiken Malta

Konungariket Nederländerna

Republiken Österrike

Republiken Polen

Republiken Portugal

Rumänien

Republiken Slovenien

Republiken Slovakien

Republiken Finland

Konungariket Sverige

Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 6 mars 2014

Närvarande: Statsrådet Björklund, ordförande, och statsråden Ask, Larsson, Erlandsson, Hägglund, Björling, Ohlsson, Norman, Attefall, Engström, Kristersson, Elmsäter-Svärd, Ullenhag, Hatt, Arnholm, Svantesson.

Föredragande: statsrådet Engström

Regeringen beslutar proposition 2013/14:163 Ramavtal om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Mongoliet, å andra sidan